

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENAT

LEGE

privind calitatea aerului înconjurător

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

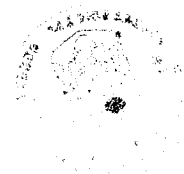
CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Art. 1. – Prezenta lege are ca scop protejarea sănătății umane și a mediului ca întreg prin reglementarea măsurilor destinate menținerii calității aerului înconjurător acolo unde aceasta corespunde obiectivelor pentru calitatea aerului înconjurător stabilite prin prezenta lege și îmbunătățirea acesteia în celelalte cazuri.

Art. 2. – Prezenta lege prevede măsuri la nivel național privind:

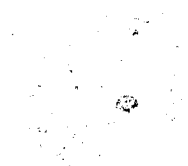
- a) definirea și stabilirea obiectivelor pentru calitatea aerului înconjurător destinate să evite și să prevină producerea unor evenimente dăunătoare și să reducă efectele acestora asupra sănătății umane și a mediului ca întreg;
- b) evaluarea calității aerului înconjurător pe întreg teritoriul țării pe baza unor metode și criterii comune, stabilite la nivel european;

- c) obținerea informațiilor privind calitatea aerului înconjurător pentru a sprijini procesul de combatere a poluării aerului și a disconfortului cauzat de acesta precum și pentru a monitoriza pe termen lung tendințele și îmbunătățirile rezultate în urma măsurilor luate la nivel național și european;
- d) garantarea faptului că informațiile privind calitatea aerului înconjurător sunt puse la dispoziția publicului;
- e) menținerea calității aerului înconjurător acolo unde aceasta este corespunzătoare și/sau îmbunătățirea acesteia în celelalte cazuri;
- f) promovarea unei cooperări crescute cu celelalte state membre în vederea reducerii poluării aerului;
- g) îndeplinirea obligațiilor asumate prin acordurile, convențiile și tratatele internaționale la care România este parte.

Art. 3. – Pentru aplicarea prezentei legi termenii și expresiile de mai jos semnifică, după cum urmează:

- a) aer înconjurător – aerul din troposferă, cu excepția celui de la locurile de muncă, astfel cum sunt definite prin Hotărârea Guvernului nr.1091/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru locul de muncă, unde publicul nu are de regulă acces și pentru care se aplică dispozițiile privind sănătatea și siguranța la locul de muncă;
- b) poluant – orice substanță prezentă în aerul înconjurător și care poate avea efecte dăunătoare asupra sănătății umane și/sau a mediului ca întreg;
- c) nivel – concentrația unui poluant în aerul înconjurător sau depunerea acestuia pe suprafețe într-o perioadă de timp dată;
- d) evaluare – orice metodă utilizată pentru a măsura, calcula, previziona sau estima niveluri;

e) valoare-limită – un nivel stabilit pe baza cunoștințelor științifice, în scopul evitării și prevenirii producerii unor evenimente dăunătoare și reducerii efectelor acestora asupra sănătății umane și a mediului ca întreg, care se atinge într-o perioadă dată și care nu trebuie depășit odată ce a fost atins;

f) nivel critic – un nivel stabilit pe baza cunoștințelor științifice, care dacă este depășit se pot produce efecte adverse directe asupra anumitor receptori, cum ar fi copaci, alte plante sau ecosisteme naturale, dar nu și asupra oamenilor;

g) marja de toleranță – procentul din valoarea-limită cu care poate fi depășită acea valoare conform condițiilor stabilite în prezenta lege;

h) planuri de calitate a aerului – planuri prin care se stabilesc măsuri pentru atingerea valorilor-limită sau ale valorilor țintă;

i) valoare-țintă – un nivel stabilit, în scopul evitării și prevenirii producerii unor evenimente dăunătoare și reducerii efectelor acestora asupra sănătății umane și a mediului ca întreg, care trebuie să fie atins pe cât posibil, într-o anumită perioadă;

j) prag de alertă – un nivel care, dacă este depășit, există un risc pentru sănătatea umană la o expunere de scurtă durată a populației, în general și la care trebuie să se acționeze imediat;

k) prag de informare – un nivel care, dacă este depășit, există un risc pentru sănătatea umană la o expunere de scurtă durată pentru categorii ale populației deosebit de sensibile și pentru care este necesară informarea imediată și adecvată;

l) prag superior de evaluare – un nivel sub care, pentru a evalua calitatea aerului înconjurător se poate utiliza o combinație de măsurări fixe și tehnici de modelare și/sau măsurări indicative;

m) prag inferior de evaluare – un nivel sub care, pentru a evalua calitatea aerului înconjurător este suficientă utilizarea tehnicilor de modelare sau de estimare obiectivă;

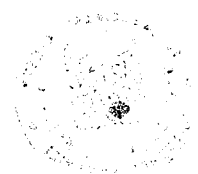
n) obiectiv pe termen lung – un nivel care trebuie să fie atins, pe termen lung, cu excepția cazurilor când acest lucru nu este realizabil prin măsuri proporționate, cu scopul de a asigura o protecție efectivă a sănătății umane și a mediului;

o) contribuții din surse naturale – emisiile de poluanți care nu rezultă direct sau indirect din activități umane, incluzând evenimente naturale cum ar fi erupțiile vulcanice, activitățile seismice, activitățile geotermale, incendiile de pe terenuri sălbatice, furtuni, aerosoli marini, resuspensia sau transportul în atmosferă a particulelor naturale care provin din regiuni uscate;

p) zonă – o parte a teritoriului țării delimitată în scopul evaluării și gestionării calității aerului înconjurător;

q) aglomerare – o zonă care reprezintă o conurbație cu o populație de peste 250.000 de locuitori sau, acolo unde populația este mai mică decât sau egală cu 250.000 de locuitori, având o densitate a populației pe km² mai mare de 3.000 locuitori;

r) PM₁₀ – particulele în suspensie care trec printr-un orificiu de selectare a dimensiunii, astfel cum este definit de metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea PM₁₀, SR EN 12341, cu un randament de separare de 50 % pentru un diametru aerodinamic de 10 μm;

s) $PM_{2,5}$ – particulele în suspensie care trec printr-un orificiu de selectare a dimensiunii, astfel cum este definit de metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea $PM_{2,5}$, SR EN 14907, cu un randament de separare de 50 % pentru un diametru aerodinamic de 2,5 μm ;

ș) indicatorul mediu de expunere – un nivel mediu determinat pe baza unor măsurări efectuate în amplasamentele de fond urban de pe întreg teritoriul țării și care oferă indicii cu privire la expunerea populației. Acesta este utilizat pentru calcularea țintei naționale de reducere a expunerii și a obligației referitoare la concentrația de expunere;

t) obligația referitoare la concentrația de expunere – un nivel stabilit pe baza indicatorului mediu de expunere cu scopul de a reduce efectele dăunătoare asupra sănătății umane, care trebuie atins într-o perioadă dată;

ț) ținta națională de reducere a expunerii – reducererea procentuală a expunerii medii a populației, stabilită pentru anul de referință cu scopul de a reduce efectele dăunătoare asupra sănătății umane, care trebuie să fie atinsă, acolo unde este posibil, într-o perioadă dată;

u) amplasamente de fond urban – locurile din zonele urbane în care nivelurile sunt reprezentative pentru expunerea, în general, a populației urbane;

v) oxizi de azot – suma concentrațiilor volumice (ppbv) de monoxid de azot (oxid nitric) și de dioxid de azot, exprimată în unități de concentrație masică a dioxidului de azot ($\mu g/m^3$);

w) măsurări fixe – măsurările efectuate în puncte fixe, fie continuu, fie prin prelevare aleatorie pentru a determina nivelurile, în conformitate cu obiectivele de calitate relevante ale datelor;

x) măsurări indicative – acele măsurări care respectă obiective de calitate a datelor mai puțin stricte decât cele solicitate pentru măsurări în puncte fixe;

y) compuși organici volatili COV – compușii organici proveniți din surse antropogene și biogene, alții decât metanul, care pot produce oxidanți fotochimici prin reacție cu oxizii de azot în prezența luminii solare;

z) substanțe precursorale ale ozonului – substanțele care contribuie la formarea ozonului de la nivelul solului, unele dintre ele fiind prevăzute la lit.B din anexa nr.9;

aa) depuneri totale sau acumulate – cantitatea totală de poluanți care este transferată din atmosferă pe suprafețe cum ar fi sol, vegetație, apă, clădiri etc., cu o anumită arie, într-un anumit interval de timp;

bb) arsen, cadmiu, nichel și benzo(a)piren – cantitatea totală a acestor elemente și a compușilor lor conținută în fracția PM_{10} ;

cc) hidrocarburi aromatice policiclice – compuși organici formați în totalitate din carbon și hidrogen, alcătuiți din cel puțin două cicluri aromatice condensate;

dd) mercur total gazos – vapori de mercur elementar și radicali gazoși de mercur, de exemplu din compuși de mercur solubili în apă care au o presiune de vapori suficient de mare pentru a exista în faza gazoasă;

ee) zona de protecție – suprafața de teren din jurul punctului în care se efectuează măsurări fixe, delimitată astfel încât, orice activitate desfășurată în interiorul ei, ulterior instalării echipamentelor de măsurare să nu afecteze reprezentativitatea datelor de calitate a aerului înconjurător pentru care acesta a fost amplasat;

ff) titular de activitate – orice persoană fizică sau juridică ce exploatează, controlează sau este delegată cu putere economică decisivă privind o activitate cu potențial impact asupra calității aerului înconjurător;

gg) emisii fugitive - emisii nederijate, eliberate în aerul înconjurător prin ferestre, uși și alte orificii, sisteme de ventilare sau deschidere, care nu intră în mod normal în categoria surselor derijate de poluare;

hh) emisii din surse fixe – emisii eliberate în aerul înconjurător de, utilaje, instalații, inclusiv de ventilație, din activitățile de construcții, din alte lucrări fixe care produc sau prin intermediul cărora se evacuează substanțe poluante;

ii) emisii din surse mobile de poluare - emisii eliberate în aerul înconjurător de mijloacele de transport rutiere, feroviare, navale și aeriene, echipamente mobile nerutiere echipate cu motoare cu ardere internă;

jj) emisii din surse difuze de poluare – emisii eliberate în aerul înconjurător din surse de emisii nederijate de poluanți atmosferici, cum sunt sursele de emisii fugitive, sursele naturale de emisii și alte surse care nu au fost definite specific;

Art. 4 - (1) Punerea în aplicare a prevederilor prezentei legi se realizează prin Sistemul Național de Evaluare și Gestionare Integrată a Calității Aerului, denumit în continuare SNEGICA, care asigură cadrul organizatoric, instituțional și legal de cooperare între autoritățile și instituțiile publice, cu competențe în domeniu, în scopul evaluării și gestionării calității aerului înconjurător, în mod unitar, pe întreg teritoriul României, precum și pentru informarea populației și a organismelor europene și internaționale privind calitatea aerului înconjurător.

(2) SNEGICA cuprinde, ca părți integrante, următoarele două sisteme:

- a) Sistemul Național de Monitorizare a Calității Aerului, denumit în continuare SNMCA, care asigură cadrul organizatoric, instituțional și legal pentru desfășurarea activităților de monitorizare a calității aerului înconjurător, în mod unitar, pe teritoriul României;
- b) Sistemul Național de Inventariere a Emisiilor de Poluanți Atmosferici, denumit în continuare SNIEPA, care asigură cadrul organizatoric, instituțional și legal pentru realizarea inventarelor privind emisiile de poluanți în atmosferă, în mod unitar, pe întreg teritoriul țării.

(3) SNEGICA îndeplinește următoarele funcții:

- a) asigură evaluarea calității aerului înconjurător, în mod unitar, în aglomerările și zonele de pe întreg teritoriul țării;
- b) asigură clasificarea și delimitarea ariilor din zone și aglomerări în regimuri de evaluare și în regimuri de gestionare a calității aerului înconjurător;
- c) asigură realizarea inventarului național privind emisiile de poluanți în atmosferă;
- d) asigură elaborarea și punerea în aplicare a planurilor de menținere a calității aerului, a planurilor de calitate a aerului și a planurilor de acțiune pe termen scurt;
- e) asigură informațiile necesare realizării rapoartelor către organismele europene și internaționale;
- f) asigură informarea publicului cu privire la calitatea aerului înconjurător;

(4) SNMCA îndeplinește următoarele funcții:

- a) asigură monitorizarea calității aerului înconjurător prin Rețeaua Națională de Monitorizare a Calității Aerului, denumită în continuare RNMCA, obiectiv de interes public național, aflată în administrarea autorității publice centrale pentru protecția mediului. RNMCA include instrumentele de prelevare și măsurare amplasate în punctele fixe și echipamentele de laborator aferente acestora, precum și echipamentele necesare colectării, prelucrării, transmiterii datelor și informării publicului privind calitatea aerului înconjurător;

- b) asigură calitatea și controlul calității datelor, compatibilitatea și comparabilitatea acestora în întregul sistem;
- c) asigură obținerea de informații în timp real cu privire la calitatea aerului înconjurător și informarea publicului cu privire la aceasta;
- d) asigură obținerea datelor privind calitatea aerului în vederea îndeplinirii obligațiilor de raportare în conformitate cu prevederile legislației europene și ale convențiilor și acordurilor internaționale în domeniu la care România este parte.

(5) SNIEPA îndeplinește următoarele funcții:

- a) asigură colectarea datelor necesare în vederea elaborării inventarelor locale și a inventarului național privind emisiile de poluanți în atmosferă;
- b) asigură elaborarea și validarea inventarelor locale și a inventarului național privind emisiile de poluanți atmosferici;
- c) asigură raportarea inventarului național în conformitate cu prevederile legislației europene și ale convențiilor internaționale în domeniu la care România este parte.

Art. 5. – (1) Autoritățile și instituțiile publice cu competențe în realizarea funcțiilor SNEGICA sunt:

- a) autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și autoritățile publice care funcționează în subordinea, sub autoritatea și în coordonarea sa;
- b) autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură și autoritățile publice care funcționează în subordinea și sub autoritatea sa;
- c) autoritatea publică centrală pentru sănătate și autoritățile publice care funcționează în subordinea și sub autoritatea sa;
- d) autoritatea publică centrală pentru transporturi și autoritățile publice care funcționează în subordinea și sub autoritatea sa;
- e) autoritatea publică centrală pentru industrie;
- f) autoritatea publică centrală pentru comerț;
- g) autoritatea publică centrală pentru agricultură și autoritățile publice care funcționează în subordinea și sub autoritatea sa;

- h) autoritatea publică centrală pentru amenajarea teritoriului și lucrări publice;
- i) autoritatea publică centrală pentru administrație publică și ordinea și siguranță publică și autoritățile publice care funcționează în subordinea sa;
- j) consiliile județene;
- k) primăriile și consiliile locale;
- l) Institutul Național de Statistică și direcțiile teritoriale din subordine.

(2) După caz, autoritățile și instituțiile prevăzute la alin.(1) se conformează prevederilor lit.C din anexa nr.4.

(3) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului este autoritatea cu rol de reglementare, decizie și control în domeniul evaluării și gestionării calității aerului înconjurător pe întreg teritoriul țării.

(4) Atribuțiile și responsabilitățile autorităților și instituțiilor publice menționate la alin.(1) sunt prevăzute la art. 7 – 23.

(5) Furnizarea datelor și informațiilor necesare realizării atribuțiilor fiecărei autorități și instituții publice în cadrul SNEGICA, se face cu titlu gratuit.

(6) În scopul monitorizării impactului poluării atmosferice asupra sănătății populației și mediului, măsurarea și evaluarea calității aerului înconjurător în puncte fixe de măsurare deținute și exploatate de către instituții publice sau autorități ale administrației publice locale, de către operatori economici, organizații neguvernamentale sau alte persoane juridice private se realizează cu respectarea prevederilor prezentei legi.

Art. 6. – (1) În scopul evaluării și gestionării calității aerului înconjurător pe întreg teritoriul țării se stabilesc aglomerări, zone de evaluare a calității aerului înconjurător și zone de gestionare a calității aerului înconjurător.

(2) Aglomerările și zonele de evaluare a calității aerului înconjurător sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Evaluarea calității aerului înconjurător se realizează pe întreg teritoriul țării prin aplicarea prevederilor Secțiunii 1 din Cap. III.

(4) În fiecare zonă și aglomerare se delimitează arii, în funcție de regimurile de evaluare, conform prevederilor Paragrafului 1.1 din Cap. III.

(5) Gestionarea calității aerului înconjurător se realizează pe întreg teritoriul țării prin aplicarea prevederilor Secțiunii 2 din Cap. III.

(6) În fiecare zonă și aglomerare se delimitează arii, în funcție de regimurile de gestionare, conform prevederilor Paragrafului 2.1 din Cap. III și se evidențiază grafic pe harta zonei sau aglomerării, pentru fiecare poluant în parte. În urma delimitării se întocmesc liste, care cuprind unitățile administrativ teritoriale din fiecare arie, care se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului și se publică în Monitorul Oficial al României.

CAPITOLUL II

TRIBUȚII ȘI RESPONSABILITĂȚI

Art. 7. – Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului are următoarele atribuții și responsabilități:

- a) urmărește aplicarea dispozițiilor prezentei legi;
- b) elaborează, avizează, promovează și, după caz, aprobă actele normative, precum și măsurile necesare pentru aplicarea unitară pe întreg teritoriul țării a prevederilor privind evaluarea și gestionarea calității aerului înconjurător, stabilite prin

legislația europeană și prin convențiile internaționale în domeniu la care România este parte;

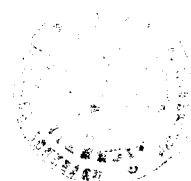
- c) coordonează elaborarea, actualizarea și aplicarea normelor și reglementărilor privind controlul și măsurarea emisiilor de poluanți în aerul înconjurător;
- d) coordonează Sistemul Național de Evaluare și Gestionare Integrată a Calității Aerului și administrează Rețeaua Națională de Monitorizare a Calității Aerului;
- e) coordonează realizarea inventarului național privind emisiile de poluanți în atmosferă și îl avizează în vederea transmiterii acestuia Comisiei Europene și organismelor internaționale la care România este parte;
- f) organizează și coordonează la nivel național evaluarea și gestionarea calității aerului înconjurător, inclusiv prin asigurarea elaborării de studii privind dispersia poluanților în atmosferă, în scopul stabilirii regimurilor de evaluare, a regimurilor de gestionare și contribuțiilor surselor naturale la depășirea valorilor limită;
- g) stabilește numărul, tipul și amplasamentul punctelor fixe de măsurare și poluanții evaluați, potrivit prevederilor Secțiunii 1 din Cap.III;
- h) avizează încadrarea ariilor în regimuri de evaluare a calității aerului înconjurător și inițierea programelor de măsurări indicative;
- i) realizează metodologia de elaborare a planurilor pentru menținerea calității aerului, a planurilor de calitate a aerului și a planurilor de acțiune pe termen scurt și o supune aprobării Guvernului;
- j) asigură menținerea sau îmbunătățirea calității aerului înconjurător prin urmărirea aplicării de către autoritățile și organismele competente sau instituțiile specializate a măsurilor pentru gestionarea calității aerului înconjurător;
- k) raportează datele și informațiile, inclusiv cele referitoare la planurile de calitate a aerului, în termenele și formatele stabilite de către Comisia Europeană și în conformitate cu prevederile convențiilor internaționale în domeniu la care România este parte;
- l) avizează raportul privind calitatea aerului înconjurător la nivel național pentru anul anterior, cu referire la toți poluanții care intră sub incidența prezentei legi;

- m) aprobă propunerile pentru sistemele de măsurare: metode, echipamente, rețele și laboratoare, utilizate pentru monitorizarea calității aerului și metodele, sistemele și echipamentele pentru controlul și măsurarea emisiilor;
- n) aprobă procedurile standard de operare și procedurile cadru de asigurare și control al calității datelor provenite din Rețeaua Națională de Monitorizare a Calității Aerului;
- o) avizează în cadrul sistemului de asigurare a calității datelor programele de comparări interlaboratoare la nivel național;
- p) aprobă participarea Laboratorului Național de Referință pentru Calitatea Aerului la programele europene de comparări interlaboratoare, organizate de Comisie;
- q) stabilește pe baza unor studii zonele de protecție pentru toate punctele fixe de măsurare și informează autoritățile competente cu privire la delimitarea acestora;
- r) aprobă listele cu unitățile administrativ teritoriale întocmite în urma încadrării în regimuri de gestionare a ariilor din zone și aglomerări;
- s) informează autoritățile publice competente cu privire la rezultatele evaluării calității aerului înconjurător și la încadrarea ariilor din zone și aglomerări în regimuri de gestionare;
- ș) asigură informarea publicului potrivit prevederilor Cap.V;
- t) îndeplinește obligațiile asumate prin acordurile și tratatele internaționale la care România este parte și asigură participarea la cooperarea internațională în domeniu;
- ț) cooperează cu autoritățile, cu competențe în domeniu, din celelalte state membre și cu Comisia Europeană.

Art. 8. – Centrul de Evaluare a Calității Aerului, denumit în continuare CECA, structură în cadrul instituției publice cu competențe în implementarea politicilor și legislației în domeniul protecției mediului, are următoarele atribuții și responsabilități:

- a) asigură suportul tehnic pentru elaborarea actelor normative, precum și pentru stabilirea măsurilor necesare aplicării unitare pe întreg teritoriul țării a prevederilor privind evaluarea și gestionarea calității aerului înconjurător;

- b) elaborează raportul privind calitatea aerului înconjurător la nivel național pentru anul anterior, conform prevederilor art.63, cu referire la toți poluanții care intră sub incidența prezentei legi și îl supune spre avizare autorității publice centrale pentru protecția mediului;
- c) elaborează anual inventarul național privind emisiile de poluanți în atmosferă și raportul aferent, utilizând metodologia recomandată de Comisia Europeană și Agenția Europeană de Mediu și le supune spre avizare autorității publice centrale pentru protecția mediului;
- d) participă la activitățile de evaluare și gestionare a calității aerului înconjurător la nivel național;
- e) propune amplasarea de puncte fixe de monitorizare, pe care le supune avizării autorității publice centrale pentru protecția mediului;
- f) colectează și validează inventarele locale de emisii de poluanți în atmosferă în vederea realizării evaluării calității aerului înconjurător;
- g) gestionează și certifică datele provenite din RNMCA ;
- h) elaborează proceduri privind activitatea de validare a datelor de calitate a aerului provenite din RNMCA;
- i) realizează clasificarea în regimuri de evaluare și regimuri de gestionare a ariilor din zone și aglomerări, pe baza rezultatelor măsurărilor și a studiilor de modelare, conform prevederilor art.27 și respectiv art.42, și o supune spre avizare respectiv spre aprobare autorității publice centrale pentru protecția mediului;
- j) avizează planurile de menținere a calității aerului și planurile de calitate a aerului elaborate conform metodologiei prevăzută la art.54;
- k) elaborează rapoartele privind informațiile prevăzute la art.70, 72 și 73 și le supune spre avizare autorității publice centrale pentru protecția mediului;
- l) elaborează programe de măsurări indicative și le supune spre avizare autorității publice centrale pentru protecția mediului;
- m) elaborează anual, până la data de 31 august, raportul privind evaluarea calității aerului înconjurător, la nivel național, pentru anul calendaristic anterior, prevăzut

la art.68 și 69, în formatele stabilite de Comisia Europeană și îl supune spre avizare autorității publice centrale pentru protecția mediului;

- n) elaborează anual, până la data de 30 noiembrie, raportul privind informațiile referitoare la planurile de calitate a aerului, prevăzute la art.71, în formatele stabilite de către Comisia Europeană;
- o) asigură datele necesare pentru informarea publicului cu privire la calitatea aerului înconjurător la nivel național potrivit prevederilor Cap.V;
- p) corelează măsurările de poluanți în puncte fixe, după caz, cu programul de măsurare și cu strategia de monitorizare ale Programului European de Monitorizare și Evaluare a Poluanților, denumit în continuare EMEP;
- q) pune la dispoziția autorității publice centrale pentru sănătate datele certificate de calitate a aerului înconjurător provenite din RNMCA în scopul identificării și evaluării riscurilor pentru sănătatea umană;
- r) pune la dispoziția autorității publice centrale care răspunde de silvicultură datele certificate de calitate a aerului înconjurător provenite din RNMCA în scopul identificării și evaluării riscurilor pentru starea vegetației și a pădurilor;
- s) colaborează cu organismele similare din statele membre și Comisia Europeană în baza mandatului aprobat de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului.

Art. 9. – Laboratorul Național de Referință pentru Calitatea Aerului, denumit în continuare LNRCA, structură în cadrul instituției publice cu competențe în implementarea politicilor și legislației în domeniul protecției mediului, are următoarele atribuții și responsabilități:

- a) asigură suportul tehnic pentru elaborarea actelor normative, precum și pentru stabilirea măsurilor necesare aplicării unitare pe întreg teritoriul țării a prevederilor privind evaluarea și gestionarea calității aerului înconjurător;
- b) asigură suportul tehnic și științific pentru activitatea de monitorizare a calității aerului înconjurător și de măsurarea emisiilor;
- c) propune autorității publice centrale pentru protecția mediului sistemele de măsurare: metode, echipamente, rețele și laboratoare, utilizate pentru

monitorizarea calității aerului și metode, sisteme și echipamente pentru controlul și măsurarea emisiilor;

- d) stabilește și îmbunătățește continuu metodele de determinare a concentrațiilor poluanților în aerul înconjurător și demonstrează, după caz, echivalența acestora cu metodele de referință;
- e) elaborează rapoarte care cuprind informații privind metodele pentru prelevarea și măsurarea compușilor menționați la art.75 și le supune spre aprobare autorității publice centrale pentru protecția mediului;
- f) elaborează procedurile standard de operare și procedurile de asigurare și control al calității datelor provenite din RNMCA și le supune spre aprobare autorității publice centrale pentru protecția mediului;
- g) asigură exactitatea măsurărilor de calitate a aerului înconjurător desfășurate în cadrul RNMCA, conform prevederilor lit.C din anexa nr. 4, inclusiv prin organizarea exercițiilor de intercomparare, la nivel național;
- h) asigură trasabilitatea măsurărilor din RNMCA la etaloanele și materialele de referință naționale și internaționale;
- i) verifică calitatea analizelor, testelor și determinării indicatorilor specifici, asistând instituțiile responsabile cu efectuarea de activități de măsurare a emisiilor cu privire la aspecte de asigurare a calității și a exactității măsurărilor inclusiv prin auditul extern al calității cu respectarea legislației specifice în vigoare;
- j) organizează și controlează activitatea Unităților de Calibrare organizate în cadrul autorităților publice locale pentru protecția mediului;
- k) asigură trasabilitatea măsurărilor din RNMCA la etaloanele și materialele de referință prin calibrarea echipamentelor față de etaloanele naționale de referință pe care le deține;
- l) calibrează etaloanele naționale față de etaloanele primare internaționale, în particular a fotometrului pentru determinarea ozonului;
- m) păstrează și gestionează etalonul național primar de ozon în condițiile legii;
- n) verifică asigurarea calității măsurărilor în puncte fixe deținute și exploatate de către instituții publice sau autorități ale administrației publice locale, de către

titulari de activitate, organizații neguvernamentale sau alte persoane juridice private;

- o) participă la programele europene de comparări interlaboratoare organizate de Comisia Europeană;
- p) propune și organizează programele de comparare interlaboratoare privind măsurările de calitate a aerului înconjurător și a emisiilor de poluanți, la nivel național și le supune avizării autorității publice centrale pentru protecția mediului;
- q) efectuează studii comparative la nivel național și internațional cu privire la activitățile de măsurare a calității aerului înconjurător și a emisiilor de poluanți.

Art. 10. – Autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului organizate la nivel județean și la nivelul municipiului București au următoarele atribuții și responsabilități:

- a) asigură aplicarea dispozițiilor prezentei legi la nivel teritorial;
- b) efectuează și derulează activități de monitorizare a calității aerului înconjurător la nivel teritorial, prin operarea echipamentelor, colectarea și validarea datelor privind calitatea aerului înconjurător;
- c) asigură exactitatea măsurărilor de calitate a aerului și a obiectivelor de calitate a datelor prin respectarea procedurilor standard de operare a echipamentelor și de asigurare și control al calității, stabilite la nivel național;
- d) asigură păstrarea datelor de calitate a aerului și a rezultatelor măsurărilor din puncte fixe, prin organizarea și gestionarea unei baze de date la nivel local;
- e) colaborează cu serviciile publice deconcentrate la nivel local ale celorlalte autorități publice centrale, cu autoritățile administrației publice locale și cu titularii de activitate în vederea colectării datelor necesare elaborării inventarelor locale de emisii pentru evaluarea calității aerului înconjurător;
- f) verifică datele și realizează validarea primară a datelor necesare elaborării inventarelor locale de emisii;
- g) elaborează, conform metodologiilor specifice inventarul emisiilor de poluanți în atmosferă, la nivel local și îl transmite Centrului de Evaluare a Calității Aerului;

- h) furnizează Centrului de Evaluare a Calității Aerului informații privind regimul de funcționare a unităților economice, harta administrativă, informațiile necesare pentru poziționarea surselor de poluare fixe, liniare și de suprafață, precum și alte informații necesare validării inventarelor de emisii la nivel local și elaborării inventarului național;
- i) răspund solicitărilor Centrului de Evaluare a Calității Aerului în vederea certificării datelor provenite din RNMCA și a elaborării rapoartelor la nivel național;
- j) elaborează împreună cu titularul de activitate și cu autoritățile implicate, planurile de acțiune pe termen scurt și monitorizează împreună cu autoritatea publică de inspecție și control în domeniul protecției mediului aplicarea acestora;
- k) informează titularul de activitate și autoritățile implicate în cazul apariției riscului de depășire a pragului de alertă și/sau a pragului de informare și declanșează planul de acțiune pe termen scurt;
- l) informează autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, alte autorități locale implicate și populația, în cazul apariției riscului de depășire a pragurilor de alertă și/sau a pragului de informare;
- m) participă la elaborarea planurilor de menținere a calității aerului și a planurilor de calitate a aerului și monitorizează, împreună cu autoritatea publică de inspecție și control în domeniul protecției mediului, aplicarea acestora;
- n) monitorizează, la nivel teritorial, efectele aplicării măsurilor prin care se reduce și/sau se menține, după caz, nivelul poluanților sub valorile-limită, valorile-țintă, respectiv sub obiectivul pe termen lung, pentru asigurarea unei bune calități a aerului înconjurător în condițiile unei dezvoltări durabile;
- o) elaborează rapoarte privind stadiul și efectele realizării măsurilor din planurile de calitate a aerului, din planurile de menținere a calității aerului și din planurile de acțiune pe termen scurt, conform metodologiei prevăzute la art.54;
- p) urmăresc includerea în autorizația de mediu/autorizația integrată de mediu a măsurilor cuprinse în planurile de calitate a aerului și a măsurilor din planurile de

acțiune pe termen scurt și, după caz, propun revizuirea autorizației de mediu / autorizației integrate de mediu;

- q) elaborează și transmite Centrului de Evaluare a Calității Aerului, anual, până la data de 15 februarie, raportul privind evaluarea calității aerului înconjurător pentru anul anterior, cu referire, cel puțin la toți poluanții care intră sub incidența prezentei legi;
- r) transmite autorităților administrației publice locale informațiile privind amplasamentul stației și zona de protecție aferentă, în vederea includerii acestora în planurile de urbanism;
- s) permite desfășurarea unor lucrări cu caracter temporar sau a anumitor activități în interiorul zonei de protecție, cu respectarea prevederilor art.41;
- ș) pune la dispoziția serviciilor publice de la nivel local ale autorităților publice centrale pentru sănătate, agricultură și dezvoltare rurală, lucrări publice și ale autorităților administrației publice locale, informațiile disponibile, necesare în activitatea de elaborare și punere în aplicare a strategiilor sectoriale care pot afecta calitatea aerului înconjurător;
- t) colaborează cu organismele guvernamentale abilitate care avizează importul/exportul produselor, bunurilor și altor materiale cu regim special de comercializare care pot afecta calitatea aerului înconjurător, în conformitate cu legislația națională și cu convențiile internaționale în domeniu la care România este parte;
- ț) elaborează raportul privind calitatea aerului înconjurător la nivel teritorial, pentru anul anterior, conform prevederilor art.63, cu referire la toți poluanții care intră sub incidența prezentei legi;
- u) asigură informarea publicului cu privire la calitatea aerului înconjurător, la nivel teritorial, potrivit prevederilor Cap.V;
- v) urmăresc aplicarea la nivel teritorial a programelor și măsurilor pentru respectarea convențiilor, acordurilor și tratatelor internaționale în domeniu la care România este parte.

Art. 11. – Autoritatea publică centrală și autoritățile publice teritoriale de inspecție și control în domeniul protecției mediului au următoarele atribuții și responsabilități:

- a) asigură controlul în vederea respectării dispozițiilor prezentei legi;
- b) controlează aplicarea măsurilor din planurile de menținere a calității aerului, din planurile de calitate a aerului și din planurile de acțiune pe termen scurt;
- c) verifică transmiterea datelor de către operatorii economici în vederea elaborării inventarelor locale de emisii, la autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului;
- d) verifică respectarea utilizării echipamentelor, prevăzute în actele de reglementare emise de autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului de către operatorii economici în scopul realizării automonitorizării emisiilor de poluanți în atmosferă;
- e) verifică respectarea condițiilor stabilite prin prezenta lege în interiorul zonei de protecție;
- f) informează autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului cu privire la rezultatele controalelor efectuate, potrivit prevederilor prezentei legi, la solicitarea acesteia;
- g) informează instituțiile care au obligații potrivit prevederilor prezentei legi, în cazul constatării unor neconformități.

Art. 12. – Organismul Național de Meteorologie și Climatologie are următoarele atribuții și responsabilități:

- a) transmite, la cerere, autorităților publice teritoriale pentru protecția mediului, informații cu privire la climatologia zonei;
- b) realizează prognoze meteorologice pe termen scurt și le transmite, la cerere, autorităților publice teritoriale pentru protecția mediului, în scopul aplicării planurilor de acțiune pe termen scurt și a monitorizării efectelor măsurilor luate.

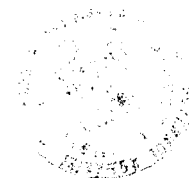

Art. 13. – Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură are următoarele atribuții și responsabilități:

- a) asigură, la nivel național, respectarea dispozițiilor prezentei legi;
- b) elaborează studii pentru a determina relația dintre calitatea aerului înconjurător și starea vegetației și a pădurilor, pe care le pune la dispoziția autorității publice centrale pentru protecția mediului;
- c) evaluează riscurile și elaborează rapoarte anuale cu privire la starea vegetației și a pădurilor corelată cu datele de calitate a aerului, pe care le pune la dispoziția autorității publice centrale pentru protecția mediului;
- d) colaborează prin autoritățile publice teritoriale din subordine cu autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului în vederea elaborării rapoartelor privind calitatea aerului înconjurător la nivel teritorial, potrivit prevederilor art. 63;
- e) participă prin autoritățile publice teritoriale din subordine la elaborarea și punerea în aplicare a planurilor de calitate a aerului, a planurilor de menținere și a planurilor de acțiune pe termen scurt;
- f) poate efectua activități suplimentare de monitorizare a calității aerului înconjurător și măsurări indicative, cu prelevare pasivă sau secvențială în puncte fixe, pentru a evalua riscurile pentru starea vegetației și a pădurilor, potrivit prevederilor prezentei legi.

Art. 14. – (1) Autoritatea publică centrală pentru sănătate are următoarele atribuții și responsabilități:

- a) asigură, la nivel național, respectarea dispozițiilor prezentei legi;
- b) elaborează strategiile din domeniul prevenirii îmbolnăvirilor determinate de poluarea atmosferei;
- c) elaborează metodologiile de evaluare a riscului asupra stării de sănătate a populației, vizând și protecția grupurilor sensibile ale populației, inclusiv copiii, ca urmare a expunerii la poluanții atmosferici;

- d) evaluează riscurile asupra stării de sănătate a populației, vizând și protecția grupurilor sensibile ale populației, inclusiv copiii și elaborează rapoarte anuale cu privire la starea de sănătate populației la nivel național corelată cu datele de calitate a aerului, pe care le pune la dispoziția autorității publice centrale pentru mediu;
- e) poate efectua activități suplimentare de monitorizare a calității aerului înconjurător și măsurări indicative, cu prelevare pasivă sau secvențială în puncte fixe, pentru a evalua riscurile pentru starea de sănătatea populației, potrivit prevederilor din prezenta lege;
- f) participă la elaborarea și reactualizarea normelor și reglementărilor privind calitatea aerului înconjurător;
- g) informează populația cu privire la riscurile pentru sănătatea populației în relație cu calitatea aerului înconjurător;
- h) raportează organismelor internaționale specializate datele referitoare la starea de sănătate a populației în relație cu calitatea aerului înconjurător.

(2) Structurile teritoriale ale autorității publice centrale pentru sănătate au următoarele responsabilități:

- a) participă la elaborarea și punerea în aplicare a planurilor de calitate a aerului și a planurilor de acțiune pe termen scurt;
- b) în cazul în care sunt informate de către autoritatea publică locală pentru protecția mediului despre existența riscului de depășire a pragului de alertă și / sau a pragului de informare, evaluează în regim de urgență riscurile pentru sănătatea populației și propun măsuri imediate și preventive care trebuie luate pentru protecția sănătății populației în general și în special pentru protecția grupurilor sensibile, inclusiv copiii.

Art. 15. – Autoritatea publică centrală pentru transporturi are următoarele atribuții și responsabilități:

- a) asigură, la nivel național, respectarea dispozițiilor prezentei legi;

- b) elaborează și pune în aplicare strategiile de dezvoltare a transporturilor, ținând cont de necesitatea reducerii și limitării poluării atmosferei, dezvoltând politici pentru susținerea modalităților și tehnologiilor de transport mai puțin poluante;
- c) asigură, la solicitarea autorității publice centrale pentru protecția mediului, elaborarea de programe pentru reducerea emisiilor de poluanți în atmosferă provenite din sectorul transporturi și le transmite spre avizare acesteia;
- d) elaborează reglementări specifice în domeniul transportului și stabilește condițiile tehnice pentru mijloacele de transport, în vederea diminuării impactului emisiilor asupra calității aerului înconjurător;
- e) elaborează norme privind transportul mărfurilor periculoase care pot afecta calitatea aerului înconjurător;
- f) certifică prin omologare și prin inspecție tehnică încadrarea mijloacelor de transport în normele tehnice în scopul protecției atmosferei;
- g) pune la dispoziție anual, până la data de 01 martie, prin autoritățile aflate în subordinea, în coordonarea sau sub autoritatea sa, după caz, autorităților publice teritoriale pentru protecția mediului și CECA, toate informațiile necesare elaborării inventarelor de emisii provenite din trafic, în conformitate cu metodologiile recomandate de Comisia Europeană și Agenția Europeană de Mediu.

Art. 16. – Autoritatea publică centrală pentru industrie are următoarele atribuții și responsabilități:

- a) asigură, la nivel național, respectarea dispozițiilor prezentei legi;
- b) elaborează strategiile sectoriale pentru activitățile industriale, luând în considerare impactul asupra calității aerului înconjurător și a mediului ca întreg;
- c) elaborează norme privind calitatea combustibililor și norme privind manipularea acestora, ținând cont de necesitatea reducerii și limitării poluării atmosferei;
- d) asigură, la solicitarea autorității publice centrale pentru protecția mediului, elaborarea programelor de reducere a emisiilor de poluanți în atmosferă provenite din activitățile industriale aflate în coordonare și le transmite spre avizare acesteia;

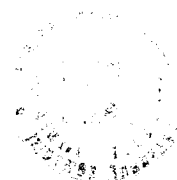
- e) exercită funcții de reglementare și control privind proiectarea, construirea și operarea instalațiilor, echipamentelor și utilajelor care pot afecta calitatea aerului înconjurător.

Art. 17. – Autoritatea publică centrală pentru comerț au următoarele atribuții și responsabilități:

- a) asigură, la nivel național, respectarea dispozițiilor prezentei legi;
- b) elaborează, în colaborare cu autoritățile publice centrale interesate, reglementări privind contingentarea producției și consumurilor și interdicția de plasare pe piață a anumitor tipuri de substanțe cu impact asupra calității aerului înconjurător, reglementate prin tratate la care România este parte;
- c) elaborează, în colaborare cu autoritățile publice centrale interesate, reglementări privind produsele care, prin utilizare, pot afecta calitatea aerului înconjurător, condițiile de plasare pe piață a acestora, restricțiile de producere și utilizare pentru fiecare tip sau clasă de produse.

Art. 18. – Autoritatea publică centrală pentru agricultură are următoarele atribuții și responsabilități:

- a) asigură, la nivel național, respectarea dispozițiilor prezentei legi;
- b) elaborează și pune în aplicare strategia de dezvoltare a agriculturii, luând în considerare impactul asupra calității aerului înconjurător și a mediului ca întreg;
- c) elaborează, împreună cu autoritatea publică centrală pentru protecția mediului norme pentru desfășurarea activităților specifice cu impact asupra calității aerului înconjurător, cum ar fi: tratamentele fitosanitare, fertilizarea solurilor, activități din sectorul zootehnic și urmărește aplicarea lor;
- d) pune la dispoziție anual, până la data de 01 martie, prin autoritățile aflate în subordinea, în coordonarea sau sub autoritatea sa, după caz, autorităților publice teritoriale pentru protecția mediului și CECA, toate informațiile necesare elaborării inventarelor de emisii provenite din activități specifice, în conformitate

cu metodologiile recomandate de Comisia Europeană și Agenția Europeană de Mediu.

Art. 19. – Autoritatea publică centrală pentru amenajarea teritoriului și lucrări publice are următoarele atribuții și responsabilități:

- a) asigură, la nivel național, respectarea dispozițiilor prezentei legi;
- b) asigură elaborarea planurilor de amenajare a teritoriului și de urbanism luând în considerare prevederile prezentei legi și ale altor acte normative în vigoare din domeniu.

Art. 20. – (1) Autoritatea publică centrală pentru domeniul administrației publice și domeniul ordinii și siguranței publice are următoarele atribuții și responsabilități:

- a) asigură, la nivel național, respectarea dispozițiilor prezentei legi;
- b) acordă sprijin și îndrumare metodologică autorităților administrației publice locale și aparatului de specialitate al acestora, în scopul aplicării uniforme a dispozițiilor legale privind calitatea aerului înconjurător;
- c) elaborează strategii și programe de dezvoltare a infrastructurii unităților administrativ-teritoriale și a serviciilor publice de interes general, luând în considerare cerințele prezentei legi și a altor acte normative în vigoare din domeniu;
- d) asigură, la solicitarea autorității publice centrale pentru protecția mediului, elaborarea programelor de reducere a emisiilor de poluanți în atmosferă provenite din activitățile industriale aflate în coordonare și le transmite spre avizare acesteia.

(2) Instituția prefectului, organizată la nivel de județ și a municipiului București, are următoarele atribuții și responsabilități:

- a) asigură, la nivel de județ și al municipiului București, aplicarea și respectarea dispozițiilor prezentei legi;

b) coordonează elaborarea și aplicarea planurilor de menținere a calității aerului și a planurilor de calitate a aerului, întocmite pentru mai multe unități administrativ teritoriale învecinate.

(3) Poliția Română, prin structurile subordonate are următoarele atribuții și responsabilități:

- a) organizează și asigură măsurile de reglementare, fluidizare și dirijare a circulației rutiere, conform competențelor;
- b) colaborează cu alte autorități publice pentru îmbunătățirea organizării, sistematizării, semnalizării și semaforizării traficului rutier;

Art. 21. – (1) Președintele consiliului județean are următoarele atribuții și responsabilități:

- a) asigură, la nivel județean, respectarea dispozițiilor prezentei legi, aflate în sfera lor de responsabilitate;
- b) propune spre aprobare, consiliului județean, planurile de calitate a aerului care conțin măsuri și/sau acțiuni comune pentru mai multe unități administrativ teritoriale învecinate, în 30 de zile de la data avizării acestora de către autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului;
- c) transmite, anual, autorității publice teritoriale pentru protecția mediului, raportul privind realizarea măsurilor cuprinse în planul de menținere a calității aerului.

(2) Consiliul Județean, prin aparatul propriu de specialitate al acestuia are următoarele atribuții și responsabilități:

- a) elaborează planurile de menținere a calității aerului, și le aprobă prin hotărâre a consiliului județean, după avizarea acestora de către autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului;
- b) realizează măsurile din planurile de menținere a calității aerului și din planurile de calitate a aerului și/sau măsurile și acțiunile din planurile de acțiune pe termen scurt, care intră în responsabilitatea lor și asigură fonduri financiare în acest scop.

Art. 22. – Primarii au următoarele atribuții și responsabilități:

- a) asigură, la nivel local, respectarea dispozițiilor prezentei legi, aflate în sfera lor de responsabilitate;
- b) integrează cerințele prezentei legi și ale altor acte normative în vigoare din domeniu în strategia de dezvoltare durabilă la nivel local;
- c) asigură elaborarea planurilor de calitate a aerului, și le supun aprobării consiliului local în termen de 30 de zile după avizarea acestora de către autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului;
- d) participă la elaborarea planurilor de menținere a calității aerului și pune în aplicare măsurile prevăzute în plan care intră în responsabilitate lor;
- e) participă la elaborarea planului de acțiuni pe termen scurt și aplică măsurile prevăzute în plan, în cazul în care activitățile care conduc la apariția unui risc de depășire a pragurilor de alertă și/sau a pragului de informare sunt în responsabilitatea autorității administrației publice locale;
- f) transmite, anual, autorității publice teritoriale pentru protecția mediului, raportul privind realizarea măsurilor cuprinse în planul de calitate a aerului;
- g) furnizează autorităților teritoriale pentru protecția mediului informațiile și documentația necesare în vederea evaluării și gestionării calității aerului înconjurător;
- h) realizează măsurile din planurile de menținere a calității aerului și din planurile de calitate a aerului și/sau măsurile și acțiunile din planurile de acțiune pe termen scurt, care intră în responsabilitate lor și asigură fonduri financiare în acest scop;
- i) include amplasamentul punctului fix de măsurare și zona de protecție aferentă, în planurile de urbanism;
- j) marchează prin panouri de avertizare limita zonei de protecție a punctelor fixe de măsurare;
- k) la solicitarea autorității publice centrale pentru protecția mediului, ia toate măsurile necesare pentru amplasarea punctelor fixe de măsurare și a punctelor de

măsurare indicative, astfel încât poziționarea și distribuirea lor să corespundă cerințelor și criteriilor de amplasare prevăzute în prezenta lege;

- l) asigură informarea publicului cu privire la calitatea aerului înconjurător, la nivel local, potrivit prevederilor Cap.V.

Art. 23. – Institutul Național de Statistică și direcțiile regionale și județene din subordine au următoarele atribuții și responsabilități:

- a) furnizează, la solicitarea CECA, datele și informațiile necesare elaborării inventarelor de emisii de poluanți în aer în conformitate cu metodologia europeană în vigoare;
- b) furnizează, după caz, CECA și autorităților publice teritoriale pentru protecția mediului date și rezultate din cercetările statistice realizate potrivit Programului anual de cercetări statistice aprobat prin hotărâre a Guvernului;
- c) stabilește după caz, în condițiile legii, împreună cu CECA informațiile suplimentare necesare elaborării rapoartelor cu privire la evaluarea și gestionarea calității aerului înconjurător, și le introduce în Programul anual de cercetări statistice.

Art. 24. – Titularul de activitate are următoarele atribuții și responsabilități:

- a) aplică și respectă dispozițiile prezentei legi;
- b) anunță, de îndată, autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului, producerea unor avarii, accidente, incidente, opriri/porniri accidentale etc;
- c) participă la elaborarea planurilor de calitate a aerului și a planurilor de acțiune pe termen scurt;
- d) aplică măsurile de reducere a emisiilor de poluanți în aer cuprinse în planurile de calitate a aerului;
- e) la declanșarea de către autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului, a planului de acțiuni pe termen scurt, ia măsuri urgente și eficiente de reducere a emisiilor de poluanți în aer în conformitate cu planul, astfel încât concentrația

acestora în aerul înconjurător să fie redusă până la atingerea nivelului valorii limită, inclusiv prin oprirea temporară a activității, dacă este cazul;

- f) monitorizează emisiile de poluanți în aerul înconjurător, utilizând metodele și echipamentele stabilite în conformitate cu prevederile prezentei legi și transmite rezultatele autorității publice teritoriale pentru protecția mediului;
- g) transmite autorității publice teritoriale pentru protecția mediului toate informațiile solicitate în vederea realizării inventarelor de emisii, în conformitate cu metodologia recomandată de Comisia Europeană și Agenția Europeană de Mediu;
- h) asigură puncte de prelevare și control al emisiilor de poluanți în aer în conformitate cu actele de reglementare;
- i) informează autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului în cazul înregistrării depășirii valorilor limită de emisie impuse prin actele de reglementare.

CAPITOLUL III

EVALUAREA ȘI GESTIONAREA CALITĂȚII AERULUI ÎNCONJURĂTOR

SECȚIUNEA 1

Evaluarea calității aerului înconjurător

PARAGRAFUL 1.1

Regimul de evaluare

Art. 25. – (1) În vederea evaluării calității aerului înconjurător pentru dioxid de sulf, dioxid de azot, oxizi de azot, particule în suspensie PM₁₀ și PM_{2,5}, plumb, benzen, monoxid de carbon, arsen, cadmiu, nichel, benzo(a)piren, în fiecare zonă sau aglomerare se delimitează arii care se clasifică în regimuri de evaluare în funcție de pragurile superior și inferior de evaluare, prevăzute la poz.A.1 din anexa nr. 3, după cum urmează:

- a) regim de evaluare A, în care nivelul este mai mare decât pragul superior de evaluare;
- b) regim de evaluare B, în care nivelul este mai mic decât pragul superior de evaluare, dar mai mare decât pragul inferior de evaluare;
- c) regim de evaluare C, în care nivelul este mai mic decât pragul inferior de evaluare.

(2) Clasificarea în regimuri de evaluare se revizuieste cel puțin o dată la 5 ani, în conformitate cu procedurile prevăzute la poz.A.2 din anexa nr.3.

(3) Clasificarea în regimuri de evaluare se poate revizui la intervale mai scurte de timp, în cazul unor modificări semnificative ale activităților care au efecte asupra concentrațiilor de dioxid de sulf, dioxid de azot, sau, unde este relevant oxizi de azot, particule în suspensie, cum ar fi PM_{10} și $PM_{2,5}$, plumb, benzen, monoxid de carbon, arsen, cadmiu, nichel sau benzo(a)piren.

Art. 26. – (1) Evaluarea calității aerului înconjurător în aglomerările și zonele de pe întreg teritoriul țării, se efectuează luând în considerare clasificarea în regimul de evaluare prevăzut la art.25, pe baza criteriilor de evaluare prevăzute la art.27 și la lit.A din anexa nr.5, a metodelor de referință pentru măsurare și a obiectivelor de calitate a datelor stabilite prin prezenta lege.

(2) Poluanții pentru care se realizează evaluarea calității aerului înconjurător sunt prevăzuți în anexa nr.1.

(3) Cerințele pentru evaluarea concentrațiilor de dioxid de sulf, dioxid de azot, oxizi de azot, particule în suspensie PM_{10} și $PM_{2,5}$, plumb, benzen, monoxid de carbon, arsen, cadmiu, nichel, benzo(a)piren sunt prevăzute în anexa nr.3.

(4) Obiectivele de calitate a datelor sunt prevăzuți în anexa nr.4.

(5) Amplasarea punctelor de prelevare pentru măsurarea nivelurilor de dioxid de sulf, dioxid de azot, oxizi de azot, particule în suspensie PM_{10} și $PM_{2,5}$, plumb,

benzen, monoxid de carbon, arsen, cadmiu, nichel, benzo(a)piren se realizează cu respectarea prevederilor din anexa nr.5.

(6) Criteriile pentru determinarea numărului minim de puncte de prelevare pentru măsurările fixe sunt prevăzute în anexa nr.6.

(7) Metodele de referință pentru evaluarea concentrațiilor de dioxid de sulf, dioxid de azot, oxizi de azot, particule în suspensie PM₁₀ și PM_{2,5}, plumb, benzen, monoxid de carbon, ozon, arsen, cadmiu, nichel, benzo(a)piren, mercur în aerul înconjurător și de arsen, cadmiu, nichel, benzo(a)piren, mercur în depuneri sunt prevăzute în anexa nr.7.

PARAGRAFUL 1.2

Evaluarea calității aerului înconjurător privind dioxidul de sulf, dioxidul de azot și oxizii de azot, particulele în suspensie, plumbul, benzenul și monoxidul de carbon

Art. 27. – (1) În toate zonele și aglomerările, în ariile clasificate în regim de evaluare A pentru dioxid de sulf, dioxid de azot și oxizi de azot, particule în suspensie, plumb, benzen și monoxid de carbon, evaluarea calității aerului înconjurător se realizează prin măsurări în puncte fixe. Aceste măsurări în puncte fixe pot fi suplimentate cu tehnici de modelare și/sau măsurări indicative pentru a furniza informații adecvate în legătură cu distribuția spațială a calității aerului înconjurător.

(2) În toate zonele și aglomerările, în ariile clasificate în regim de evaluare B pentru dioxid de sulf, dioxid de azot și oxizi de azot, particule în suspensie, plumb, benzen și monoxid de carbon, evaluarea calității aerului înconjurător se poate realiza prin utilizarea unei combinații de măsurări în puncte fixe și tehnici de modelare și/sau măsurări indicative.

(3) În toate zonele și aglomerările, în ariile clasificate în regim de evaluare C pentru dioxid de sulf, dioxid de azot și oxizi de azot, particule în suspensie, plumb, benzen și monoxid de carbon, tehnicile de modelare sau tehnicile de estimare obiective, sau ambele, sunt suficiente pentru evaluarea calității aerului înconjurător.

Art. 28. – (1) Suplimentar, față de cerințele prevăzute la art.27, în stațiile de fond rural, amplasate departe de surse importante de poluare, se efectuează măsurări pentru a obține cel puțin informații privind concentrația masică totală și concentrațiile speciilor chimice componente ale particulelor în suspensie - $PM_{2,5}$ prevăzute la lit.B din anexa nr.8, exprimate ca medii anuale.

(2) Măsurările prevăzute la alin.(1) se realizează pe baza următoarelor criterii:

- a) instalarea unui punct de prelevare la fiecare 100.000 km^2 ;
- b) amplasarea cel puțin a unei stații de monitorizare sau, prin acord cu statele membre învecinate, a uneia sau mai multor stații comune de măsurare, care să acopere zonele învecinate relevante, în scopul realizării rezoluției spațiale necesare;
- c) corelarea măsurărilor, acolo unde este adecvat, cu strategia de monitorizare și programul de măsurare ale EMEP.

(3) Măsurarea concentrației masice a particulelor în suspensie se efectuează potrivit prevederilor anexei nr. 8 și respectând obiectivele de calitate a datelor pentru măsurările de concentrație masică a particulelor în suspensie - $PM_{2,5}$ prevăzute la poz.A.1, A.3 și lit.C din anexa nr.4.

Art. 29. - (1) Punctele de prelevare pentru măsurarea dioxidului de sulf, dioxidului de azot și oxizilor de azot, particulelor în suspensie PM_{10} și $PM_{2,5}$, plumbului, benzenului, monoxidului de carbon se amplasează potrivit criteriilor prevăzute la poz.A.1-A.4 din anexa nr.5.

(2) În fiecare zonă sau aglomerare unde măsurările în puncte fixe reprezintă unica sursă de informare pentru evaluarea calității aerului înconjurător, numărul de puncte de prelevare pentru fiecare poluant relevant este mai mare sau egal cu numărul minim de puncte de prelevare prevăzut la lit.A.1 din anexa nr.6.

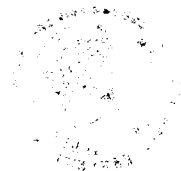
(3) În zonele și aglomerările în care informațiile din punctele de prelevare pentru măsurări în puncte fixe sunt suplimentate cu informații rezultate din tehnici de modelare și/sau măsurări indicative, numărul total de puncte de prelevare prevăzut la poz.A.1 din anexa nr.6, poate fi redus cu până la 50%, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) metodele suplimentare furnizează informații suficiente atât pentru evaluarea calității aerului înconjurător în raport cu valorile-limită sau cu pragurile de alertă, cât și pentru informarea adecvată a publicului;

b) numărul de puncte de prelevare instalate și rezoluția spațială a altor tehnici sunt suficiente pentru stabilirea concentrației poluantului respectiv în conformitate cu obiectivele de calitate a datelor prevăzute la poz.A.1 din anexa nr.4 și permit ca rezultatele evaluării să respecte criteriile prevăzute la lit.B din anexa nr.4.

Rezultatele provenite din modelare și/sau din măsurările indicative sunt luate în considerare la evaluarea calității aerului înconjurător în raport cu valorile-limită.

(4) În cazul în care măsurările în puncte fixe sunt singura sursă de informare pentru evaluarea respectării nivelurilor critice pentru protecția vegetației, numărul de puncte de prelevare nu trebuie să fie mai mic decât numărul minim prevăzut la poz.A.3 din anexa nr.6. În cazul în care informațiile sunt suplimentate de măsurări indicative sau modelare, numărul minim de puncte de prelevare poate fi redus cu până la 50%, cu condiția ca evaluările concentrațiilor poluantului respectiv să poată fi

făcute în conformitate cu obiectivele de calitate a datelor prevăzute la poz.A.1 și A.3 din anexa nr.4.

(5) Procedurile de selectare și de revizuire a amplasamentelor punctelor de prelevare sunt prevăzute la poz.A.4 din anexa nr.5.

Art. 30. – (1) Metodele de referință și criteriile pentru măsurarea concentrațiilor de dioxid de sulf, dioxid de azot și oxizi de azot, particule în suspensie PM_{10} și $PM_{2,5}$, plumb, benzen și monoxid de carbon din aerul înconjurător sunt prevăzute la lit.A și C din anexa nr.7.

(2) Pot fi utilizate alte metode de măsurare, cu respectarea condițiilor prevăzute la lit.B din anexa nr.7.

PARAGRAFUL 1.3

Evaluarea calității aerului înconjurător privind ozonul

Art. 31. – (1) În toate zonele și aglomerările unde concentrațiile de ozon au depășit obiectivele pe termen lung prevăzute la lit.D.4 din anexa nr.3, în cursul oricăruia dintre cei 5 ani anteriori de măsurare, evaluarea calității aerului înconjurător se realizează prin măsurări în puncte fixe.

(2) În cazul în care nu sunt disponibile date pentru o perioadă de 5 ani, pentru a determina dacă obiectivele pe termen lung prevăzute la alin.(1) au fost depășite, se pot combina rezultatele campaniilor de măsurare de scurtă durată, desfășurate în perioade și locuri considerate ca având cele mai mari niveluri, cu rezultatele obținute din inventare de emisii și modelare.

Art. 32. – (1) Punctele de prelevare pentru măsurarea ozonului se amplasează în conformitate cu criteriile prevăzute la lit.B din anexa nr.5.

(2) În zonele sau aglomerările unde măsurările în puncte fixe reprezintă unica sursă de informare pentru evaluarea calității aerului înconjurător, numărul de puncte de prelevare pentru ozon este mai mare sau egal cu numărul minim de puncte de prelevare prevăzut la poz.C.1 din anexa nr.6.

(3) În zonele și aglomerările în care informațiile provenite din măsurări în puncte fixe sunt suplimentate cu informații rezultate din tehnici de modelare și/sau măsurări indicative, numărul de puncte de prelevare pentru ozon prevăzut la poz.C.1 din anexa nr.6 poate fi redus, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) metodele suplimentare furnizează informații suficiente pentru evaluarea calității aerului înconjurător în ceea ce privește valorile-țintă, obiectivele pe termen lung, pragurile de informare și alertă;
- b) numărul de puncte de prelevare de instalat și rezoluția spațială a altor tehnici sunt suficiente pentru stabilirea concentrației de ozon în conformitate cu obiectivele de calitate a datelor prevăzute la poz.A.1 și A.3 din anexa nr.4 și permit rezultatelor evaluării să respecte criteriile prevăzute la lit.B din anexa nr.4;
- c) numărul punctelor de prelevare din fiecare zonă sau aglomerare este ori cel puțin un punct de prelevare la 2 milioane de locuitori ori unul la 50.000 km², numărul ales fiind numărul cel mai mare care rezultă, dar nu mai puțin de un punct de prelevare în fiecare zonă sau aglomerare;
- d) în toate punctele de prelevare rămase, cu excepția stațiilor de fond rural astfel cum sunt prevăzute la poz.B.1 din anexa nr.5, se măsoară dioxidul de azot.

Rezultatele provenite din modelare și/sau din măsurări indicative sunt luate în considerare pentru evaluarea calității aerului înconjurător în raport cu valorile-țintă.

(4) În minimum 50% din punctele de prelevare pentru ozon se fac măsurări de dioxid de azot, conform lit.C.1 din anexa nr.6. Aceste măsurări trebuie să fie continue, cu excepția celor din stațiile de fond rural, astfel cum sunt prevăzute la poz.B.1 din anexa nr.5, unde se pot folosi și alte metode de măsurare.

(5) În zonele și aglomerările în care, în cursul fiecăruia dintre cei 5 ani anteriori de măsurări, concentrațiile s-au situat sub valoarea obiectivelor pe termen lung, numărul de puncte de prelevare pentru măsurări în puncte fixe se determină conform lit.C.2 din anexa nr.6.

(6) La nivel național, se asigură cel puțin un punct de prelevare, care furnizează date privind concentrațiile de substanțe precursorale ale ozonului prevăzute în anexa nr.9. Numărul și amplasarea stațiilor unde se măsoară substanțe precursorale ale ozonului se aleg ținând cont de obiectivele prevăzute în anexa nr.9 și de metodele prevăzute la pct.2 și 6 ale lit.A din anexa nr.7.

(7) Procedurile de selectare și de revizuire a amplasamentelor punctelor de prelevare, sunt prevăzute la poz.B.3 din anexa nr.5.

Art. 33. – (1) Metoda de referință pentru măsurarea concentrațiilor de ozon din aerul înconjurător este prevăzută la pct.8 al lit.A din anexa nr.7.

(2) Alte metode de măsurare pot fi utilizate cu respectarea condițiilor prevăzute la lit.B din anexa nr.7.

PARAGRAFUL 1.4

Evaluarea calității aerului înconjurător privind arsen, cadmiu, mercur, nichel și benzo(a)piren

Art. 34. – (1) În toate zonele și aglomerările, în ariile clasificate în regim de evaluare A și în regim de evaluare B pentru arsen, cadmiu, nichel și benzo(a)piren, evaluarea calității aerului înconjurător se realizează prin măsurări în puncte fixe, cu respectarea prevederilor poz.A2 și A3 din anexa nr.5 și a lit.B din anexa nr.6. Aceste măsurări în puncte fixe pot fi suplimentate cu tehnici de modelare pentru a furniza un nivel adecvat al informațiilor privind calitatea aerului înconjurător.

(2) În toate zonele și aglomerările, în ariile clasificate în regim de evaluare B pentru arsen, cadmiu, nichel și benzo(a)piren și în care pentru o perioadă reprezentativă nivelurile determinate conform poz.A.2 din anexa nr.3 se situează între pragul inferior și pragul superior de evaluare, evaluarea calității aerului înconjurător se poate realiza utilizând o combinație de măsurări în puncte fixe, inclusiv tehnici de modelare și măsurări indicative.

(3) În toate zonele și aglomerările, în ariile clasificate în regim de evaluare C pentru arsen, cadmiu, nichel și benzo(a)piren și în care nivelul determinat conform poz.A.2 din anexa nr.3 este mai mic decât pragul inferior de evaluare, evaluarea calității aerului înconjurător se poate realiza utilizând numai tehnici de modelare sau tehnici de estimări obiective.

(4) În zonele și aglomerările unde poluanții trebuie măsurați, măsurările se realizează în puncte fixe, fie continuu, fie prin prelevări aleatorii. Numărul măsurărilor trebuie să fie suficient pentru a permite determinarea nivelului concentrațiilor poluanților.

Art. 35. – Procedurile de selectare și de revizuire ale amplasamentelor punctelor de prelevare sunt prevăzute la poz.A.4 din anexa nr.5.

Art. 36. – (1) În vederea evaluării contribuției de benzo(a)piren în aerul înconjurător, într-un număr limitat de puncte de prelevare, se monitorizează și alte hidrocarburi aromatice policiclice, între care trebuie să fie incluși cel puțin: benzo(a)antracen, benzo(b)fluoranten, benzo(j)fluoranten, benzo(k)fluoranten, indeno(1,2,3,-cd)piren și dibenz(a,h)antracen.

(2) Punctele de monitorizare pentru hidrocarburile aromatice policiclice prevăzute la alin.(1) sunt aceleași cu punctele de prelevare pentru benzo(a)piren, selectarea lor se face astfel încât să poată fi identificate variațiile induse de condițiile geografice și tendințele pe termen lung, iar amplasarea se realizează conform lit.A din anexa nr.5.

Art. 37. – (1) Indiferent de nivelurile concentrațiilor, la fiecare 100.000 km² se instalează cel puțin o stație de fond pentru măsurarea arsenului, cadmiului, nichelului, mercurului gazos total, benzo(a)pirenului și a celorlalte hidrocarburi aromatice policiclice prevăzute la art.36 alin.(1), și a depunerilor totale de arsen, cadmiu, mercur, nichel, benzo(a)piren și hidrocarburi aromatice policiclice prevăzute la art.36 alin.(1).

(2) În vederea obținerii rezoluției spațiale dorite și a unor rezultate reprezentative, statele membre vecine pot conveni amplasarea de stații de măsurare comune, în condițiile legii.

(3) În stațiile de fond prevăzute la alin.(1) se efectuează măsurări de mercur bivalent, gazos și sub formă de particule.

(4) Măsurările trebuie să fie corelate, după caz, cu programul de măsurare și cu strategia de monitorizare ale EMEP.

(5) Punctele de monitorizare pentru acești poluanți se stabilesc astfel încât să poată fi identificate variațiile induse de condițiile geografice și tendințele pe termen lung, iar amplasarea se realizează conform lit.A din anexa nr.5.

Art. 38. – În regiunile în care este necesară evaluarea impactului asupra ecosistemelor se ia în considerare posibilitatea utilizării bioindicatorilor.

Art. 39. – (1) În zonele și aglomerările în care informațiile obținute din măsurările în puncte fixe sunt completate cu informații din alte surse, cum ar fi inventare de emisii, măsurări indicative sau modelări ale calității aerului înconjurător, numărul stațiilor de măsurare în puncte fixe care trebuie instalate și rezoluția spațială pentru celelalte tehnici trebuie să fie suficiente pentru determinarea nivelurilor de poluanți în conformitate cu poz.A.2 din anexa nr.5 și poz.A.2 și A.3 din anexa nr.4.

(2) Obiectivele de calitate a datelor sunt prevăzute la poz.A.2 din anexa nr.4. În situația în care evaluarea se realizează prin modelarea calității aerului înconjurător, se aplică prevederile poz.A.3 din anexa nr.4.

Art. 40. – (1) Metodele de referință pentru prelevarea și analiza arsenului, cadmiului, mercurului, nichelului, hidrocarburilor aromatice policiclice în aerul înconjurător sunt prevăzute la pct.9, 10 și 11 ale lit.A din anexa nr.7.

(2) Metodele de referință pentru determinarea depunerilor totale de arsen, cadmiu, mercur, nichel, hidrocarburi aromatice policiclice sunt prevăzute la pct.12 al lit.A din anexa nr.7.

PARAGRAFUL 1.5

Zona de protecție

Art. 41. – (1) Pentru a asigura reprezentativitatea datelor de calitate a aerului, pentru fiecare punct fix de măsurare se stabilește, prin studii specifice de evaluare a calității aerului înconjurător, la microscară, o zonă de protecție luând în considerare cel puțin următoarele aspecte:

- a) tipul punctului fix de măsurare;
- b) topografia/orografia terenului;
- c) poluantul/poluantii luați în considerare;
- d) condițiile micrometeorologice;
- e) construcțiile semnificative din aria respectivă;
- f) sursele de emisie a poluanților în atmosferă.

(2) Zona de protecție este evidențiată în planurile de urbanism.

(3) În interiorul zonei de protecție se amplasează panouri de avertizare pe care se marchează semnificația și limitele zonei.

(4) În zona de protecție este interzisă executarea oricăror lucrări sau desfășurarea oricăror activități care ar putea influența reprezentativitatea datelor de calitate a aerului înconjurător, fără informarea prealabilă a autorităților publice teritoriale pentru protecția mediului. Informarea este însoțită de documente care demonstrează prin metode sau tehnici specifice de evaluare a calității aerului înconjurător modul în care este afectată calitatea aerului înconjurător.

(5) Autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului analizează în cel mai scurt timp posibil de la data informării și transmite titularului condițiile în care se pot desfășura activități sau lucrări cu caracter temporar în zona de protecție.

(6) Demararea lucrărilor cu caracter temporar sau activităților este permisă numai după primirea răspunsului de la autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului.

(7) Emiterea actelor de reglementare se face luând în considerare prevederile referitoare la zona de protecție definită în prezenta lege.

SECȚIUNEA a 2-a

Gestionarea calității aerului înconjurător

PARAGRAFUL 2.1

Regimul de gestionare

Art. 42. – În vederea gestionării calității aerului înconjurător, pentru dioxid de sulf, dioxid de azot, oxizi de azot, particule în suspensie, respectiv PM_{10} și $PM_{2,5}$, plumb, benzen, monoxid de carbon, arsen, cadmiu, nichel, benzo(a)piren, în fiecare zonă sau aglomerare, se delimitează arii care se clasifică în regimuri de gestionare în funcție de rezultatul evaluării calității aerului înconjurător realizată cu respectarea prevederilor Secțiunii 1 din Cap.III, după cum urmează:

- a) Regim de gestionare I, reprezintă ariile din zonele și aglomerările în care nivelurile pentru dioxid de sulf, dioxid de azot, oxizi de azot, particule în suspensie PM_{10} și $PM_{2,5}$, plumb, benzen, monoxid de carbon sunt mai mari decât sau egale cu valorile limită plus marja de toleranță, acolo unde este aplicabilă, prevăzute la lit.B din anexa nr.3, respectiv pentru arsen, cadmiu, nichel, benzo(a)piren mai mari decât valorile țintă prevăzute la lit.C din anexa nr.3;
- b) Regim de gestionare II, reprezintă ariile din zonele și aglomerările în care nivelurile pentru dioxid de sulf, dioxid de azot, oxizi de azot, particule în suspensie PM_{10} și $PM_{2,5}$, plumb, benzen, monoxid de carbon sunt mai mici decât

valorile limită, prevăzute la lit.B din anexa nr.3, respectiv pentru arsen, cadmiu, nichel, benzo(a)piren mai mici decât valorile țintă prevăzute la lit.C din anexa nr.3.

Art. 43. – (1) În ariile din zonele și aglomerările clasificate în regim de gestionare I, se elaborează planuri de calitate a aerului pentru a se atinge valorile limită corespunzătoare sau, respectiv, valorile țintă.

(2) În ariile din zonele și aglomerările clasificate în regim de gestionare II, se elaborează planuri de menținere a calității aerului.

Art. 44. – În toate zonele și aglomerările clasificate în regim de gestionare I pentru arsen, cadmiu, nichel, benzo(a)piren, autoritățile competente trebuie să specifice ariile în care s-au depășit valorile țintă, precum și sursele care au contribuit la aceasta. Pentru aceste zone se stabilesc măsuri care să nu implice costuri disproporționate, direcționate mai ales către sursele predominante de emisii, în scopul atingerii valorilor-țintă. În cazul instalațiilor industriale care intră sub incidența prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 152/2005 privind prevenirea și controlul integrat al poluării, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.84/2006, cu modificările ulterioare, atingerea valorilor- țintă se realizează prin aplicarea celor mai bune tehnici disponibile prevăzute la art.2 alin.(1) lit.c) din această ordonanță de urgență.

Art. 45. – (1) În ariile din zonele și aglomerările clasificate în regim de gestionare I, dacă este cazul, se menționează distinct și justificat:

- a) dacă depășirea valorii-limită pentru un anumit poluant atmosferic s-a datorat unor evenimente naturale;
- b) dacă depășirea valorii-limită pentru PM_{10} s-a datorat resuspensiei în aer a particulelor în urma tratării carosabilului cu nisip sau sare în timpul iernii.

(2) Depășirile valorilor-limită, care se demonstrează că sunt datorate surselor naturale, prevăzute la alin.(1) lit.a), transmise spre informare Comisiei, conform art.72 alin.(1), nu sunt considerate depășiri în sensul prezentei legi.

(3) Demonstrarea contribuției surselor naturale sau a resuspensiei în aer a particulelor în urma tratării carosabilului cu nisip sau sare în timpul iernii se face conform ghidurilor elaborate de Comisia Europeană.

Art. 46. – În scopul protecției vegetației se asigură conformarea cu nivelurile critice, prevăzute la lit.F din anexa nr.3, evaluate în conformitate cu poz.A.1 din anexa nr.5.

Art. 47. – (1) În scopul reducerii expunerii la $PM_{2,5}$, pe întreg teritoriul țării, autoritățile competente iau măsurile necesare care nu presupun costuri disproporționate, în vederea atingerii țintei naționale de reducere a expunerii, stabilită la poz.G.2 din anexa nr.3, până în anul precizat de aceasta.

(2) Pe întreg teritoriul țării autoritățile competente iau măsurile necesare astfel încât indicatorul mediu de expunere pentru $PM_{2,5}$ pentru anul 2015, stabilit în conformitate cu poz.G.1 din anexa nr.3, să nu depășească valoarea obligației referitoare la concentrația de expunere stabilită la poz.G.3 din anexa nr.3.

(3) Indicatorul mediu de expunere pentru $PM_{2,5}$ se stabilește în conformitate cu poz.G.1 din anexa nr.3.

(4) Distribuția și numărul punctelor de prelevare pentru măsurarea concentrațiilor de $PM_{2,5}$, stabilite conform lit.A din anexa nr.5, pe baza cărora este calculat indicatorul mediu de expunere pentru $PM_{2,5}$, reflectă în mod adecvat expunerea generală a populației. Numărul punctelor de prelevare nu trebuie să fie mai mic decât cel obținut prin aplicarea prevederilor de la poz.A.2 din anexa nr.6.

Art. 48. – (1) În zonele și aglomerările de pe întreg teritoriul țării, autoritățile competente iau măsurile necesare care nu presupun costuri disproporționate astfel încât concentrațiile de $PM_{2,5}$ din aerul înconjurător să nu depășească valoarea-țintă, începând cu data specificată, potrivit prevederilor poz.G.4 din anexa nr.3.

(2) În zonele și aglomerările de pe întreg teritoriul țării, autoritățile competente iau măsurile necesare astfel încât concentrațiile de $PM_{2,5}$ din aerul înconjurător să nu se depășească valoarea-limită, începând cu data specificată, potrivit prevederilor poz.G.5 din anexa nr.3. Respectarea acestei cerințe este evaluată în conformitate cu lit.A din anexa nr.5.

(3) Marja de toleranță prevăzută la lit.G.5 din anexa nr.3 se aplică în conformitate cu art.43 alin.(1), art.52 alin.(1) și alin.(2).

Art. 49. – (1) În zonele și aglomerările de pe întreg teritoriul țării, autoritățile competente iau toate măsurile necesare, care nu presupun costuri disproporționate, astfel încât concentrațiile de ozon în aerul înconjurător să nu depășească valorile-țintă și obiectivele pe termen lung, prevăzute la lit.D.3 și D.4 din anexa nr.3.

(2) Pentru zonele și aglomerările în care nivelul concentrației de ozon depășește valoarea-țintă, autoritățile competente prevăzute la art.7-23 trebuie să se asigure că sunt implementate măsurile din programul elaborat în conformitate cu art.10 din Hotărârea Guvernului nr.1856/2005 privind plafoanele naționale de emisie pentru anumiți poluanți atmosferici.

(3) În cazul în care măsurile prevăzute la alin.(2) nu sunt suficiente, se implementează un plan de calitate a aerului pentru a atinge valorile țintă de la data prevăzută la lit.D.3 din anexa nr.3, cu excepția cazurilor în care aplicarea acestuia nu implică costuri disproporționate.

(4) Pentru zonele și aglomerările în care nivelul concentrațiilor de ozon depășesc nivelurile obiectivelor pe termen lung, dar se situează sub valorile-țintă sau sunt egale cu acestea, autoritățile competente prevăzute la art.7-23 elaborează și pun în aplicare măsuri cost-eficiente cu scopul îndeplinirii obiectivului pe termen lung.

(5) În zonele și aglomerările în care nivelurile de ozon îndeplinesc obiectivele pe termen lung, autoritățile competente prevăzute la art.7-23 iau măsuri care nu presupun costuri disproporționate prin care să mențină aceste niveluri sub obiectivele pe termen lung și să asigure cea mai bună calitate a aerului înconjurător compatibilă cu principiile dezvoltării durabile și un înalt nivel de protecție a mediului și a sănătății umane, în măsura în care factori, cum ar fi natura transfrontieră a poluării cu ozon și condițiile meteorologice o permit.

(6) Măsurile prevăzute la alin.(4) trebuie să fie în concordanță cu programul și planurile de calitate a aerului prevăzute la alin.(2) și (3).

Art. 50. – În zonele și aglomerările de pe întreg teritoriul țării, autoritățile competente prevăzute la art.7-23 iau toate măsurile necesare care nu presupun costuri disproporționate astfel încât, începând cu data de 31 decembrie 2012, concentrațiile de arsen, cadmiu, nichel, benzo(a)piren utilizat ca marker pentru evaluarea riscului cancerigen al hidrocarburilor aromatice policiclice, din aerul înconjurător să nu depășească valoarea-țintă, potrivit prevederilor lit.C din anexa nr.3.

Art. 51. – Prorogarea termenelor de atingere a valorilor-limită și derogarea de la obligația de a aplica anumite valori-limită se realizează în următoarele condiții:

a) atunci când, într-o anumită zonă sau aglomerare, conformarea la valorile-limită pentru dioxid de azot sau benzen nu poate fi atinsă până la termenele precizate la poz.B.2 din anexa nr.3, se pot proroga aceste termene pentru acea zonă sau aglomerare cu cel mult 5 ani, cu condiția întocmirii unui plan de calitate a aerului, în

conformitate cu art.52, pentru zona sau aglomerarea pentru care se aplică prorogarea. Acest plan de calitate a aerului este completat cu informațiile prevăzute la lit.B din anexa nr.10 și demonstrează realizarea conformării la valorile-limită înaintea expirării noului termen;

b) atunci când, într-o anumită zonă sau aglomerare, conformarea la valorile-limită pentru PM_{10} , prevăzute la poz.B.2 din anexa nr.3, nu poate fi atinsă din cauza unor caracteristici de dispersie specifice arealului, condițiilor climatice nefavorabile sau contribuțiilor transfrontiere, obligația de a aplica aceste valori-limită se respectă începând cu data de 11 iunie 2011, sub rezerva îndeplinirii condițiilor prevăzute la lit.a) și demonstrării faptului că au fost luate toate măsurile necesare la nivel național, regional și local pentru respectarea termenelor;

c) în cazul aplicării condițiilor prevăzute la lit.a) sau lit.b), valoarea-limită pentru fiecare poluant nu trebuie depășită cu mai mult decât marja de toleranță prevăzută la poz.B.2 din anexa nr.3 pentru fiecare dintre poluanții respectivi.

PARAGRAFUL 2.2

Planuri de calitate a aerului

Art. 52. – (1) În cazul depășirii acelor valori-limită, pentru care termenele de respectare, prevăzute la poz.B.2 și G.5 din anexa nr.3 au fost depășite, planurile de calitate a aerului cuprind măsuri potrivite, astfel încât perioada de depășire să fie cât mai scurtă cu putință. Planurile de calitate a aerului pot include, în plus, măsuri specifice vizând protecția grupurilor sensibile ale populației, inclusiv copiii.

(2) Planurile de calitate a aerului cuprind cel puțin informațiile prevăzute la lit.A din anexa nr.10 și pot include măsuri din cadrul planurilor de acțiune pe termen scurt, întocmite potrivit prevederilor art.53.

(3) În toate zonele și aglomerările, în ariile clasificate în regimul de gestionare I pentru mai mulți poluanți, se elaborează, acolo unde este cazul, planuri integrate de calitate a aerului.

(4) În scopul atingerii obiectivelor relevante de mediu, la elaborarea planurilor de calitate a aerului trebuie să se asigure, pe cât este posibil, concordanța cu alte planuri/programe întocmite conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr.1879/2006 pentru aprobarea Programului național de reducere progresivă a emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot, compuși organici volatili și amoniac, a prevederilor Hotărârii Guvernului nr.440/2010 privind stabilirea unor măsuri pentru limitarea emisiilor în aer ale anumitor poluanți proveniți de la instalațiile mari de ardere, și a prevederilor Hotărârii Guvernului nr.321/2005 privind evaluarea și gestionarea zgomotului ambiant, republicată.

(5) Planurile de calitate a aerului se elaborează pentru unități administrativ teritoriale sau părți din acestea și se aprobă prin hotărârea consiliului local, în condițiile legii.

(6) În cazul în care planul de calitate a aerului se elaborează pentru două sau mai multe unități administrativ teritoriale învecinate aparținând aceluiași județ, se aprobă prin hotărârea consiliului județean.

(7) În cazul în care este necesară elaborarea planului de calitate a aerului pentru unități administrativ teritoriale învecinate aparținând mai multor județe, acesta se realizează în comun de către consiliile județene implicate, și se aprobă de fiecare dintre ele prin hotărâri ale consiliilor județene.

PARAGRAFUL 2.3

Planuri de acțiune pe termen scurt

Art. 53. – (1) Se definește riscul de depășire a pragurilor de alertă ca fiind situația în care concentrațiile măsurate, pentru 3 ore consecutiv, sunt mai mari decât sau egale cu 90% din valoarea pragurilor de alertă corespunzătoare, prevăzute la lit.E din anexa nr.3.

(2) În situația în care, într-o anumită zonă sau aglomerare, există riscul de depășire a pragurilor de alertă, prevăzute la lit.E din anexa nr.3, se întocmesc planuri de acțiune pe termen scurt care conțin măsurile ce trebuie luate pentru a reduce riscul sau durata depășirii.

Atunci când, într-o anumită zonă sau aglomerare, există riscul ca nivelurile poluanților să depășească una sau mai multe dintre valorile limită și/sau valorile țintă prevăzute la poz.B2, D3, G4 și G5 din anexa nr.3, se pot întocmi, acolo unde este cazul, planuri acțiune pe termen scurt.

(3) În cazul în care există riscul de depășire a pragului de alertă pentru ozon, prevăzut la poz.E.2 din anexa nr.3, se întocmesc planuri de acțiune pe termen scurt, numai atunci când se consideră că există un potențial semnificativ de reducere a riscului, duratei sau severității depășirii, luându-se în considerare condițiile naționale geografice, meteorologice și economice. La întocmirea unui astfel de plan de acțiune pe termen scurt, se iau în considerare prevederile Deciziei 2004/279/CE pentru punerea în aplicare a Directivei 2002/3/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind ozonul din aerul înconjurător.

(4) Planurile de acțiune pe termen scurt pot conține, de la caz la caz, măsuri eficiente de control și, unde este necesar, de suspendare a activităților care contribuie

la riscul depășirii valorilor limită sau valorilor țintă sau pragurilor de alertă corespunzătoare, în condițiile legii.

(5) Planurile de acțiune pe termen scurt pot include măsuri referitoare la traficul rutier, lucrările de construcții, nave aflate la dană, utilizarea instalațiilor industriale sau a produselor industriale și încălzirea locuințelor. Aceste planuri pot lua în considerare acțiuni specifice pentru protecția grupurilor sensibile de populație, inclusiv copiii.

Art. 54. – Metodologia de elaborare a planurilor de calitate a aerului, a planurilor de acțiune pe termen scurt, precum și planurilor pentru menținerea calității aerului, se aprobă prin hotărârea Guvernului.

Art. 55. – (1) În situația în care se depășește oricare dintre pragurile de alertă, valorile-limită sau valorile-țintă, plus marja de toleranță corespunzătoare sau obiectivul pe termen lung prevăzute la poz.B.2, D.3, D.4, E, G.4 și G.5 din anexa nr.3, din cauza unui transport transfrontier de poluanți atmosferici sau de precursori ai acestora, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului cooperează direct cu autoritatea omoloagă din statele vecine membre ale Uniunii Europene sau prin autoritatea publică centrală pentru realizarea politicii externe a statului român cu autoritatea omoloagă din statele vecine, care nu sunt membre ale Uniunii Europene și, acolo unde este cazul, stabilesc acțiuni comune cum ar fi elaborarea de planuri comune sau corelate de calitate a aerului în scopul eliminării acestor depășiri prin aplicarea unor măsuri potrivite, care nu presupun costuri disproporționate.

(2) Comisia este invitată să participe la orice acțiune de cooperare prevăzută la alin.(1).

(3) În cazul în care se întocmesc planuri comune de acțiune pe termen scurt care se referă la zone învecinate cu alte State Membre, autoritatea publică centrală

pentru protecția mediului se asigură că autoritățile competente din statele membre învecinate primesc toate informațiile relevante.

(4) În cazul în care într-o zonă sau aglomerare din vecinătatea graniței se depășește pragul de informare sau pragurile de alertă, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului informează cât de repede este posibil autoritățile competente din statele membre vecine interesate.

(5) La elaborarea planurilor, prevăzute la alin.(1) și (3) și la informarea publicului, prevăzută la alin.(4) autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, prin autoritatea publică centrală pentru realizarea politicii externe a statului român după caz, face eforturi pentru a coopera cu țările terțe și în special cu țările candidate.

PARAGRAFUL 2.4

Planuri de menținere a calității aerului

Art. 56. – (1) Planul de menținere a calității aerului se elaborează de către consiliul județean pentru unități administrativ teritoriale aparținând aceluiași județ și se aprobă prin hotărârea consiliului județean.

(2) Planul de menținere a calității aerului conține măsuri pentru păstrarea nivelului poluanților sub valorile-limită, respectiv sub valorile țintă și pentru asigurarea celei mai bune calități a aerului înconjurător în condițiile unei dezvoltări durabile.

CAPITOLUL IV

EMISIILE ÎN ATMOSFERĂ

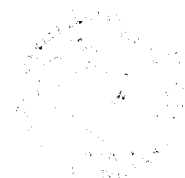
Art. 57. – (1) Desfășurarea activităților existente precum și începerea activităților noi cu posibil impact semnificativ asupra calității aerului înconjurător se realizează numai în baza autorizației / autorizației integrate de mediu emise conform legislației în vigoare.

(2) Autorizația de mediu / autorizația integrată de mediu stabilește valori limită de emisie pentru poluanții specifici activității desfășurate, ținând cont de cele mai bune tehnici aplicabile în domeniu, precum și de nivelul calității aerului înconjurător la nivel local.

(3) În zonele în care sunt depășite valorile limită privind calitatea aerului înconjurător pentru unul sau mai mulți poluanți, pe baza studiilor de evaluare a impactului asupra mediului, autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului stabilesc, după caz, pentru acești poluanții, valori limită de emisie mai restrictive decât valorile stabilite de legislația în vigoare specifică activității desfășurate.

(4) În cazul depășirii valorilor limită de emisie, pentru unul sau mai mulți poluanți, autoritatea competentă decide să ia toate măsurile necesare pentru înlăturarea cauzelor și consecințelor asupra calității aerului înconjurător ale acestor depășiri, inclusiv întreruperea temporară a activității instalației, care a generat această situație.

(5) În cazul depășirii valorilor limită de emisie, pentru unul sau mai mulți poluanți, titularii activităților au obligația să informeze autoritățile competente și să se conformeze măsurilor impuse de acestea.

Art. 58. – (1) Titularii de activitate au obligația să monitorizeze nivelul emisiilor de poluanți și să raporteze, periodic, informațiile solicitate către autoritatea competentă, conform actelor de reglementare în baza cărora își desfășoară activitatea.

(2) Rezultatele monitorizării se înregistrează, se prelucrează și se prezintă într-o formă adecvată, stabilită de autoritatea competentă pentru protecția mediului.

Art. 59. – (1) Titularii de activități au obligația de a lua toate măsurile care se impun în vederea limitării emisiilor de poluanți în atmosferă, inclusiv prin colectarea și dirijarea emisiilor fugitive și utilizarea unor echipamente de reținere a poluanților la sursă.

(2) Transferul de poluanți din aer către un alt factor de mediu, ca urmare a măsurilor de reducere a poluării aerului înconjurător, este permis în condițiile menținerii nivelului poluanților sub valorile limită pentru acel factor de mediu, cu acordul autorității publice teritoriale pentru protecția mediului.

(3) Este permisă utilizarea metodelor și sistemelor de îmbunătățire a calității aerului înconjurător care nu conduc la depășirea normelor stabilite de legislația în vigoare pentru locul de muncă.

Art. 60. – (1) Emisiile de poluanți în atmosferă cu impact asupra sănătății omului și mediului se supun taxării și sumele aferente se fac venit la Fondul pentru mediu, în condițiile legii.

(2) Stabilirea taxelor prevăzute la alin.(1) se reglementează prin lege, iar reactualizarea cuantumului acestor taxe se face prin hotărâre a Guvernului.

Art. 61. – (1) Autoritatea publică centrală pentru transporturi și autoritatea publică centrală pentru industrie, în colaborare cu autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, stabilesc, după caz, valorile limită pentru poluanții emiși de sursele mobile, în conformitate cu prevederile standardelor europene și internaționale.

(2) Utilizatorii de surse mobile de poluare au obligația să asigure încadrarea în limitele de emisie stabilite pentru fiecare tip specific de sursă, precum și să le supună inspecțiilor tehnice, conform prevederilor legislației în vigoare.

(3) În cazul în care este posibil din punct de vedere tehnic și economic, sursele difuze se transformă în surse de emisii dirijate.

CAPITOLUL V

INFORMAREA PUBLICULUI

Art. 62. – (1) Autoritățile publice pentru protecția mediului asigură informarea publicului, precum și a organizațiilor interesate, cum ar fi organizațiile de protecție a mediului, cele de protecție a consumatorului, organizațiile care reprezintă interesele unor grupuri sensibile ale populației, celelalte organisme relevante în domeniul sănătății și organizații industriale relevante, în mod adecvat și în timp util, privind:

- a) calitatea aerului înconjurător în conformitate cu anexa nr.11;
- b) orice decizii de prorogare în conformitate cu art. 51 lit.a);
- c) orice exceptări în conformitate cu art. 51 lit.b);
- d) planurile de calitatea aerului, prevăzute la art. 51 lit.a), planurile de acțiune pe termen scurt prevăzute la art. 53 alin.(2) și (3), precum și programele prevăzute la art. 49 alin.(2), inclusiv rezultatele investigării fezabilității și conținutului specific și rapoarte cu privire la stadiul implementării măsurilor;

(2) Primarii și consiliile locale sau consiliile județene, după caz, asigură informarea publicului, precum și a organizațiilor interesate, cum ar fi organizațiile de protecție a mediului, cele de protecție a consumatorului, organizațiile care reprezintă interesele unor grupuri sensibile ale populației, celelalte organisme relevante în domeniul sănătății și organizații industriale relevante, în mod adecvat și în timp util, privind planurile de calitate a aerului, prevăzute la art.52, respectiv, planurile de

menținere a calității aerului prevăzute la art.56, inclusiv rapoarte cu privire la stadiul îndeplinirii măsurilor, în condițiile legii.

(3) Informațiile sunt puse la dispoziția publicului cu titlu gratuit, prin intermediul oricăror mijloace media ușor accesibile, inclusiv internetul sau alte mijloace de telecomunicații potrivite și țin cont de prevederile Ordonanței Guvernului nr.4/2010 privind instituirea Infrastructurii naționale pentru informații spațiale în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.190/2010.

(4) Informațiile prevăzute la art.55 alin.(4) sunt puse la dispoziția publicului.

Art. 63. – (1) Autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului, organizată la nivel județean și la nivelul municipiului București, pune la dispoziția publicului, anual, până la data de 30 martie raportul privind calitatea aerului înconjurător pentru anul anterior, cu referire la toți poluanții care intră sub incidența prezentei legi.

(2) Aceste rapoarte cuprind informații privind nivelurile care depășesc valorile-limită, valorile-țintă, obiectivele pe termen lung, pragurile de informare și cele de alertă pentru perioadele de mediere corespunzătoare. Aceste informații sunt însoțite de o evaluare sumară a efectelor depășirilor respective asupra mediului ca întreg și asupra sănătății umane, în baza rapoartelor privind efectele calității aerului înconjurător asupra sănătății umane, elaborate și transmise de autoritățile publice de sănătate.

(3) Aceste rapoarte mai pot include, unde este cazul, informații suplimentare și evaluări privind protecția pădurilor și vegetației în baza rapoartelor elaborate și transmise de autoritățile publice care răspund de silvicultură, precum și informații privind alți poluanți pentru care prezenta lege conține prevederi de monitorizare, cum

ar fi, între altele, anumite substanțe precursore ale ozonului nereglementate, prevăzute la lit.B din anexa nr.9.

(4) Centrul de Evaluare a Calității Aerului pune la dispoziția publicului, anual, până la data de 30 martie, raportul privind calitatea aerului înconjurător la nivel național pentru anul anterior, care include informații din rapoartele elaborate conform prevederilor alin.(1), tendința evoluției calității aerului înconjurător comparativ cu anii anteriori, precum și o evaluare sumară a efectelor depășirilor pragurilor de calitate asupra sănătății umane și a mediului ca întreg.

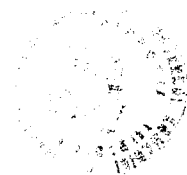
Art. 64. – În cazul în care pragul de informare sau oricare din pragurile de alertă prevăzute în lit.E din anexa nr. 3 sunt depășite, autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului organizată la nivel județean și la nivelul municipiului București informează publicul prin intermediul mass media sau al internetului.

Art. 65. – (1) Informația privind calitatea aerului înconjurător este publică, dacă nu intră sub incidența prevederilor altor acte normative de protejare a informației.

(2) Toate autoritățile publice sunt obligate să asigure accesul la informație și participarea publicului la luarea deciziilor în acest domeniu, în condițiile și termenele prevăzute de legislația în vigoare.

(3) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului informează publicul cu privire la autoritățile și organismele cu atribuții și responsabilități pentru evaluarea și gestionarea calității aerului înconjurător.

Art. 66. – Toate informațiile furnizate publicului trebuie să fie clare, inteligibile și accesibile.

CAPITOLUL VI

TRANSMITERE INFORMAȚII ȘI RAPORTARE

Art. 67. – Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite Comisiei Europene informațiile privind calitatea aerului înconjurător, în termenele și formatele stabilite de către aceasta.

Art. 68. – (1) Până la punerea în aplicare a măsurilor de implementare elaborate de Comisia Europeană, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite acesteia:

- a) informații cu privire la nivelul concentrațiilor de dioxid de sulf, dioxid de azot sau, unde este cazul, oxizi de azot, particule în suspensie PM_{10} și $PM_{2,5}$, plumb, benzen sau monoxid de carbon, arsen, cadmiu, nichel și benzo(a)piren.
- b) în termen de 9 luni de la sfârșitul fiecărui an informații despre zonele și aglomerările în care nivelurile unuia sau mai multor poluanți depășesc valorile-limită plus marjele de toleranță, sau a valorii-limită, în cazul poluanților pentru care nu a fost fixată o marjă de toleranță sau după caz a valorilor-țintă, despre datele sau perioadele când aceste depășiri au fost înregistrate, despre valorile înregistrate și despre cauzele fiecărui caz de depășire înregistrată;

(2) Până la punerea în aplicare a măsurilor de implementare elaborate de Comisia Europeană, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite acesteia informații cu privire la nivelul concentrațiilor de ozon, pentru fiecare lună, din aprilie și până în septembrie, cu titlu provizoriu, astfel:

- a) cel mai târziu la sfârșitul lunii următoare, data, numărul total de ore de depășire, valorile maxime de ozon pe 1 h, pentru fiecare zi de depășire a pragului de informare și/sau alertă;
- b) cel mai târziu la data de 31 octombrie a fiecărui an, se transmit informațiile pentru întreaga perioadă aprilie-septembrie și, în plus, pentru fiecare zi în care a fost depășit

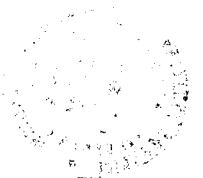
obiectivul pe termen lung sau valoarea-țintă, data și valoarea maximă zilnică a mediei pe 8 h.

(3) Până la punerea în aplicare a măsurilor de implementare elaborate de Comisia Europeană, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite acesteia informații cu privire la nivelul concentrațiilor de ozon, în termen de 9 luni de la sfârșitul fiecărui an, informațiile validate pentru anul anterior, astfel:

- a) data, numărul total de ore de depășire, valorile maxime de ozon pe 1 h pentru fiecare zi de depășire a pragului de informare și/sau alertă;
- b) informațiile prevăzute la alin.(2) și, în plus, pentru fiecare zi în care a fost depășit obiectivul pe termen lung sau valoarea-țintă, data și valoarea maximă zilnică a mediei pe 8 h;
- c) concentrațiile medii anuale pentru substanțele precursorale ale ozonului, prevăzute în anexa nr.9;
- d) valorile AOT40 pentru protecția vegetației și a pădurii calculate conform lit.D.1 din anexa nr.3.

Art.. 69. – (1) Pentru informațiile colectate începând cu al 2-lea an calendaristic după intrarea în vigoare a măsurilor de implementare elaborate de Comisia Europeană, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite acesteia, în termen de 9 luni de la sfârșitul fiecărui an, următoarele:

- a) informații cu privire la modificările delimitărilor zonelor și aglomerărilor pentru evaluarea și gestionarea calității aerului înconjurător definite conform art.6;
- b) lista zonelor și aglomerărilor în care nivelurile unuia sau ale mai multor poluanți depășesc valorile-limită plus marjele de toleranță, acolo unde este cazul, sau care depășesc valorile-țintă sau nivelurile critice, prevăzute la lit.F și la poz.B.2, D.3, G.4 și G.5 din anexa nr.3;

(2) Pentru zonele și aglomerările prevăzute la alin.(1) lit.b) autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite acesteia, în termen de 9 luni de la sfârșitul fiecărui an, transmite informații despre:

a) nivelurile evaluate și, dacă sunt relevante, datele și perioadele când aceste niveluri au fost observate;

b) evaluarea contribuțiilor surselor naturale și a resuspensiei în aer a particulelor în urma tratării carosabilului cu nisip sau sare în timpul iernii, dacă este cazul, la nivelurile evaluate, conform prevederilor art.45.

Art. 70. – Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite Comisiei Europene, cu titlu provizoriu, informații privind depășirile pragurilor de alertă sau de informare: nivelul înregistrat, locul și perioada în care a fost înregistrată depășirea.

Art. 71. – Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite Comisiei Europene informații privind planurile de calitate a aerului, respectiv planurile integrate de calitate a aerului, în cel mai scurt timp posibil, dar nu mai târziu de 2 ani de la sfârșitul anului în care au fost înregistrate depășirile.

Art. 72. – (1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite Comisiei, spre informare, pentru un anumit an, listele cu zonele și aglomerările unde depășirile valorilor-limită pentru un anumit poluant sunt atribuite contribuțiilor din surse naturale.

(2) Informațiile furnizate se referă la concentrații și surse de poluare, precum și la demonstrarea faptului că depășirile valorilor-limită pot fi atribuite surselor naturale.

Art. 73. – (1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite Comisiei, pentru un anumit an, dacă este cazul, listele cu zonele și aglomerările unde

depășirile valorilor-limită pentru PM_{10} sunt datorate resuspensiei particulelor ca urmare a tratării carosabilului cu nisip sau sare în timpul iernii.

(2) Informațiile furnizate se referă la concentrații și surse de poluare, precum și la demonstrarea faptului că depășirile valorilor-limită pot fi atribuite resuspensiei particulelor și că au fost luate toate măsurile rezonabile pentru reducerea concentrațiilor.

Art. 74. – (1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului notifică Comisia zonele sau aglomerările unde consideră că sunt aplicabile condițiile de la art.51 lit.a) sau lit.b) și transmite acesteia planul de calitate a aerului prevăzut la art.51 lit.a), inclusiv toate informațiile necesare Comisiei, pentru ca aceasta să evalueze dacă toate condițiile relevante sunt sau nu îndeplinite.

(2) Se consideră că sunt îndeplinite condițiile relevante pentru aplicarea art.51 lit.a) sau lit.b), atunci când Comisia nu ridică obiecții în termen de nouă luni de la primirea notificării.

(3) În cazul unor obiecții ale Comisiei, se modifică sau se furnizează noi planuri de calitate a aerului la solicitarea acesteia.

Art. 75. – Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului informează Comisia în legătură cu metodele utilizate pentru prelevarea și măsurarea:

- a) compușilor organici volatili precursori ai ozonului, prevăzuți în anexa nr.9;
- b) arsenului, cadmiului, mercurului, nichelului și benzo(a)pirenului;
- c) compoziției chimice a particulelor în suspensie $PM_{2,5}$.

Art. 76. – Metodele utilizate pentru evaluare preliminară a calității aerului înconjurător pentru poluanții arsen, cadmiu, mercur, nichel și benzo(a)piren sunt transmise pentru informare Comisiei Europene.

Art. 77. – Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului notifică Comisia Europeană cu privire la prorogarea termenelor de atingere a valorilor limită prevăzută la art.51 și transmite planurile de calitate a aerului elaborate în acest scop.

CAPITOLUL VII

SANCTIUNI

Art. 78. – Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz.

SECȚIUNEA 1

Contravenții

Art. 79. – (1) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 3.000 lei la 10.000 lei, pentru persoane juridice, nerespectarea următoarelor obligații:

- a) obligațiile ce revin titularilor de activități care dețin surse fixe de poluare atmosferică de a participa la elaborarea programelor de reducere a emisiilor, a planurilor de calitate a aerului și a planurilor de acțiune pe termen scurt;
- b) obligațiile ce revin titularilor de activități care dețin surse fixe de poluare atmosferică conform prevederilor cuprinse în programele de reducere a emisiilor, în planurile de menținere a calității aerului, în planurile de calitate a aerului și în planurile de acțiune pe termen scurt;
- c) obligațiile ce revin titularilor de activități ca la declanșarea de către autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului, a planului de acțiune pe termen scurt, de a lua măsuri urgente și eficiente de reducere a emisiilor de poluanți în aer, astfel încât concentrația acestora în aerul înconjurător să fie redusă până la atingerea nivelului valorii limită, inclusiv prin oprirea temporară a activității, dacă este cazul.

(2) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 500 lei la 10.000 lei pentru persoane fizice, și de la 5.000 lei la 15.000 lei pentru persoane juridice, nerespectarea următoarelor obligații:

a) obligația utilizatorilor de surse mobile de a asigura încadrarea în limitele de emisie stabilite pentru fiecare tip specific de sursă, precum și de a le supune inspecțiilor tehnice, conform prevederilor legislației în vigoare. Această prevedere nu este aplicabilă utilizatorilor de autovehicule rutiere pentru care se aplică legislația în vigoare privind circulația pe drumurile publice.

b) obligația de a se supune tuturor procedurilor și cerințelor legale care conduc la prevenirea, eliminarea sau reducerea impactului asupra aerului înconjurător și a mediului ca întreg;

c) obligația de transformare a surselor difuze în surse de emisii dirijate, în cazul în care este posibil din punct de vedere tehnic și economic.

(3) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 500 lei la 2.000 lei pentru persoane fizice, și de la 5.000 lei la 10.000 lei pentru persoane juridice, nerespectarea următoarelor obligații:

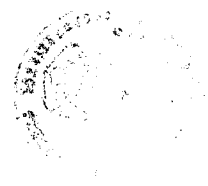
a) obligația titularului de activitate de a furniza autorităților competente informațiile solicitate pentru elaborarea inventarelor de emisii de poluanți atmosferici;

b) obligația titularului de activitate de a informa autoritățile competente în cazul depășirii valorilor-limită de emisie, impuse prin actele de reglementare.

(4) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei pentru persoane juridice, nerespectarea următoarelor obligații:

a) prevederile referitoare la protecția atmosferei din acordul și/sau autorizația de mediu / autorizația integrată de mediu;

b) obligațiile titularilor de activitate care dețin surse fixe de poluare atmosferică de a se supune controlului autorităților competente, conform legislației în vigoare;

c) obligațiile titularilor de activitate de a anunța, de îndată, autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului despre producerea unor avarii, accidente, incidente, opriri/porniri accidentale.

(5) Nerespectarea prevederilor art. 21 alin (1) lit.b) și c) și ale art.22 lit.c), f)–j), de către primari și președinții consiliilor județene, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 3.000 lei la 7.500 lei.

Art. 80. – (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art.79 se fac de personalul împuternicit din cadrul autorităților publice de inspecție și control pentru protecția mediului conform atribuțiilor stabilite prin lege.

(2) Contravențiilor prevăzute la art.79 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la art.79, agentul constator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

SECȚIUNEA a 2-a

Infrațiuni

Art. 81. – Constituie infrațiuni și se pedepsesc după cum urmează:

a) cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă neelaborarea, de către titularii activităților care constituie surse fixe importante de emisii, a planurilor pentru situații de urgență, care stabilesc măsurile aplicabile în interiorul amplasamentului, precum și

nesolicitarea aprobării de la autoritățile competente pentru măsurile stabilite a se aplica în afara amplasamentului;

b) cu închisoare de la unu la 5 ani pentru neoprirea în caz de pericol iminent a funcționării instalațiilor care constituie sursă de pericol cu impact asupra calității aerului sau neanunțarea autorităților competente cu privire la pericol.

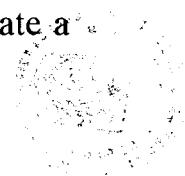
Art. 82. – Infracțiunile prevăzute la art.81 se constată de către personalul împuternicit din cadrul autorităților publice centrale competente și din unitățile teritoriale ale acestora, precum și din cadrul autorităților publice locale, conform atribuțiilor stabilite prin lege. actele de constatare se transmit organului de urmărire penală competent.

CAPITOLUL VIII DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

SECȚIUNEA 1 Dispoziții tranzitorii

Art. 83. – (1) Prevederile Ordinului ministrului mediului și gospodării apelor nr.35/2007 privind aprobarea Metodologiei de elaborare și punere în aplicare a planurilor și programelor de gestionare a calității aerului, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 24 ianuarie 2007, rămân în vigoare până la data publicării în Monitorul Oficial al României a hotărârii Guvernului pentru aprobarea metodologiei prevăzute la art.54.

(2) Prevederile Ordinului ministrului mediului și dezvoltării durabile nr.1095/2007 pentru aprobarea Normativului privind stabilirea indicilor de calitate a

aerului în vederea facilitării informării publicului, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, rămân în vigoare până la data publicării în Monitorul Oficial al României a ordinului conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului de aprobare a normativului revizuit.

SECȚIUNEA a 2-a

Dispoziții finale

Art. 84. – Anexele nr.1-11 fac parte integrantă din prezenta lege și se actualizează prin hotărâre a Guvernului în funcție de adaptările la progresul tehnic în conformitate cu procedura prevăzută de legislația europeană în domeniu, fără a conduce însă la modificarea directă sau indirectă a valorilor limită, respectiv a valorilor țintă, și se publică în Monitorul Oficial al României.

Art. 85. – Prezenta lege intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României.

Art. 86. – (1) La data intrării în vigoare a legii se abrogă:

- a) Ordonanța de urgență a Guvernului nr.243/2000 privind protecția atmosferei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 633 din 6 decembrie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.655/2001, cu modificările și completările ulterioare.
- b) Ordinul ministrului apelor și protecției mediului nr.745/2002 privind stabilirea aglomerărilor și clasificarea aglomerărilor și zonelor pentru evaluarea calității

aerului în România, cu completările ulterioare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.739 din 9 octombrie 2002.

- c) Ordinul ministrului apelor și protecției mediului nr.592/2002 pentru aprobarea Normativului privind stabilirea valorilor limită, a valorilor de prag și a criteriilor și metodelor de evaluare a dioxidului de sulf, dioxidului de azot și oxizilor de azot, pulberilor în suspensie PM_{10} și $PM_{2,5}$, plumbului, benzenului, monoxidului de carbon și ozonului în aerul înconjurător, cu completările ulterioare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.765 din 21 octombrie 2002.
- d) Hotărârea Guvernului nr.543/2004 privind elaborarea și punerea în aplicare a planurilor și programelor de gestionare a calității aerului, cu completările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.393 din 4 mai 2004,.
- e) Hotărârea Guvernului nr.586/2004 privind înființarea și organizarea Sistemului național de evaluare și gestionare integrată a calității aerului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.389 din 03 mai 2004.
- f) Hotărârea Guvernului nr.731/2004 pentru aprobarea Strategiei naționale privind protecția atmosferei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.496 din 02 iunie 2004.
- g) Hotărârea Guvernului nr.738/2004 pentru aprobarea Planului național de acțiune în domeniul protecției atmosferei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.476 din 27 mai 2004.
- h) Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor nr.448/2007 pentru aprobarea Normativului privind evaluarea pentru arsen, cadmiu, mercur, nichel, hidrocarburi aromatice policiclice în aerul înconjurător, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.226 din 03 aprilie 2007.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi, dispozițiile contrare cuprinse în Ordinul ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului nr.756/1997 pentru aprobarea Reglementării privind evaluarea poluării mediului, cu modificările ulterioare, în Ordinul ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului nr.462/1993

pentru aprobarea Condițiilor tehnice privind protecția atmosferei și Normelor metodologice privind determinarea emisiilor de poluanți atmosferici produși de surse staționare, cu modificările ulterioare, în STAS 12574/1987 privind condițiile de calitate ale aerului din zonele protejate și în STAS 10331/1992 privind principiile și reguli generale de supraveghere a calității aerului, precum și orice altă dispoziție contrară își încetează aplicabilitatea cu privire la poluanții atmosferici reglementați prin prezenta lege.

Art. 87. – (1) În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului elaborează metodologia prevăzută la art.54, care va fi aprobată prin hotărâre a Guvernului.

(2) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului elaborează și aprobă, prin ordin al conducătorului acesteia, normativul privind stabilirea indicilor de calitate a aerului înconjurător în vederea facilitării informării publicului.

Prezenta lege transpune în legislația națională prevederile Directivei 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOCE) nr. L 152 din 11 iunie 2008 și ale Directivei 2004/107/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind arsen, cadmiu, mercur, nichel, hidrocarburi aromatice policiclice în aerul înconjurător, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 23/2005.

**Lista poluanților atmosferici
luați în considerare în evaluarea calității aerului înconjurător**

1. Dioxid de sulf (SO_2)
2. Dioxid de azot (NO_2)
3. Oxizi de azot (NO_x)
4. Particule în suspensie (PM_{10} și $\text{PM}_{2,5}$)
5. Plumb (Pb)
6. Benzen (C_6H_6)
7. Monoxid de carbon (CO)
8. Ozon (O_3)
9. Arsen (As)
10. Cadmiu (Cd)
11. Nichel (Ni)
12. Hidrocarburi aromatice policiclice / Benzo(a)piren (BaP)
13. Mercur (Hg)

Aglomerările și zonele de evaluare a calității aerului înconjurător

I. Aglomerări

1. municipiul Bacău;
2. municipiul Baia Mare;
3. municipiul Brașov;
4. municipiul Brăila;
5. municipiul București;
6. municipiul Cluj-Napoca;
7. municipiul Constanța;
8. municipiul Craiova;
9. municipiul Galați;
10. municipiul Iași;
11. municipiul Pitești;
12. municipiul Ploiești;
13. municipiul Timișoara.

II. Zone

1.	Alba	-	reprezintă delimitarea administrativă a județului Alba
2.	Arad	-	reprezintă delimitarea administrativă a județului Arad
3.	Argeș	-	reprezintă delimitarea administrativă a județului Argeș, cu excepția aglomerării Pitești
4.	Bacău	-	reprezintă delimitarea administrativă a județului Bacău, cu excepția aglomerării Bacău
5.	Bihor	-	reprezintă delimitarea administrativă a județului Bihor
6.	Bistrița-Năsăud	-	reprezintă delimitarea administrativă a județului Bistrița-Năsăud
7.	Botoșani	-	reprezintă delimitarea administrativă a județului Botoșani
8.	Brașov	-	reprezintă delimitarea administrativă a județului Brașov, cu excepția aglomerării Brașov
9.	Brăila	-	reprezintă delimitarea administrativă a județului Brăila, cu excepția aglomerării Brăila
10.	Buzău	-	reprezintă delimitarea administrativă a județului Buzău
11.	Caraș-Severin	-	reprezintă delimitarea administrativă a județului Caraș-Severin
12.	Călărași	-	reprezintă delimitarea administrativă a județului Călărași
13.	Cluj	-	reprezintă delimitarea administrativă a județului Cluj, cu excepția aglomerării Cluj Napoca
14.	Constanța	-	reprezintă delimitarea administrativă a județului Constanța, cu excepția aglomerării Constanța
15.	Covasna	-	reprezintă delimitarea administrativă a județului Covasna
16.	Dâmbovița	-	reprezintă delimitarea administrativă a județului Dâmbovița
17.	Dolj	-	reprezintă delimitarea administrativă a județului Dolj, cu

- excepția aglomerării Craiova
18. Galați - reprezintă delimitarea administrativă a județului Galați, cu excepția aglomerării Galați
 19. Giurgiu - reprezintă delimitarea administrativă a județului Giurgiu
 20. Gorj - reprezintă delimitarea administrativă a județului Gorj
 21. Harghita - reprezintă delimitarea administrativă a județului Harghita
 22. Hunedoara - reprezintă delimitarea administrativă a județului Hunedoara
 23. Ialomița - reprezintă delimitarea administrativă a județului Ialomița
 24. Iași - reprezintă delimitarea administrativă a județului Iași, cu excepția aglomerării Iași
 25. Ilfov - reprezintă delimitarea administrativă a județului Ilfov
 26. Maramureș - reprezintă delimitarea administrativă a județului Maramureș, cu excepția aglomerării Baia Mare
 27. Mehedinți - reprezintă delimitarea administrativă a județului Mehedinți
 28. Mureș - reprezintă delimitarea administrativă a județului Mureș
 29. Neamț - reprezintă delimitarea administrativă a județului Neamț
 30. Olt - reprezintă delimitarea administrativă a județului Olt
 31. Prahova - reprezintă delimitarea administrativă a județului Prahova, cu excepția aglomerării Ploiești
 32. Satu Mare - reprezintă delimitarea administrativă a județului Satu Mare
 33. Sălaj - reprezintă delimitarea administrativă a județului Sălaj
 34. Sibiu - reprezintă delimitarea administrativă a județului Sibiu
 35. Suceava - reprezintă delimitarea administrativă a județului Suceava
 36. Teleorman - reprezintă delimitarea administrativă a județului Teleorman
 37. Timiș - reprezintă delimitarea administrativă a județului Timiș, cu excepția aglomerării Timișoara
 38. Tulcea - reprezintă delimitarea administrativă a județului Tulcea
 39. Vaslui - reprezintă delimitarea administrativă a județului Vaslui
 40. Vâlcea - reprezintă delimitarea administrativă a județului Vâlcea
 41. Vrancea - reprezintă delimitarea administrativă a județului Vrancea

Determinarea cerințelor pentru evaluarea concentrațiilor de dioxid de sulf, dioxid de azot și oxizi de azot, particule în suspensie (PM₁₀ și PM_{2,5}), plumb, benzen, monoxid de carbon, ozon, arsen, cadmiu, nichel, și benzo(a)piren în aerul înconjurător într-o anumită zonă sau aglomerare

A. Pragurile superior și inferior de evaluare

A.1. Se aplică următoarele praguri superior și inferior de evaluare:

1. Dioxid de sulf

	Protecția sănătății	Protecția vegetației
Pragul superior de evaluare	60% din valoarea limită pentru 24 de ore (75 μg/m ³ , a nu se depăși de mai mult de 3 ori într-un an calendaristic)	60% din nivelul critic pentru perioada de iarnă (12 μg/m ³)
Pragul inferior de evaluare	40% din valoarea limită pentru 24 de ore (50 μg/m ³ , a nu se depăși de mai mult de 3 ori într-un an calendaristic)	40% din nivelul critic pentru perioada de iarnă (8 μg/m ³)

2. Dioxid de azot și oxizi de azot

	Valoarea limită orară pentru protecția sănătății umane (NO ₂)	Valoarea limită anuală pentru protecția sănătății umane (NO ₂)	Nivelul critic anual pentru protecția vegetației și ecosistemelor naturale (NO _x)
Pragul superior de evaluare	70% din valoarea limită (140 μg/m ³ , a nu se depăși mai mult de 18 ori într-un an calendaristic)	80% din valoarea limită (32 μg/m ³)	80% din nivelul critic (24 μg/m ³)
Pragul inferior de evaluare	50% din valoarea limită (100 μg/m ³ , a nu se depăși mai mult de 18 ori într-un an calendaristic)	65% din nivelul critic (26 μg/m ³)	65% din nivelul critic (19,5 μg/m ³)

3. Particule în suspensie (PM₁₀)

	Media pe 24 de ore	Media anuală

Pragul superior de evaluare	70% din valoarea limită (35 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, a nu se depăși mai mult de 35 ori într-un an calendaristic)	70% din valoarea limită (28 $\mu\text{g}/\text{m}^3$)
Pragul inferior de evaluare	50% din valoarea limită (25 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, a nu se depăși mai mult de 35 ori într-un an calendaristic)	50% din valoarea limită (20 $\mu\text{g}/\text{m}^3$)

4. Plumb

	Medie anuală
Pragul superior de evaluare	70% din valoarea limită (0,35 $\mu\text{g}/\text{m}^3$)
Pragul inferior de evaluare	50% din valoarea limită (0,25 $\mu\text{g}/\text{m}^3$)

5. Benzen

	Medie anuală
Pragul superior de evaluare	70% din valoarea limită (3,5 $\mu\text{g}/\text{m}^3$)
Pragul inferior de evaluare	40% din valoarea limită (2 $\mu\text{g}/\text{m}^3$)

6. Monoxid de carbon

	Media pe 8 ore
Pragul superior de evaluare	70% din valoarea limită (7 mg/m^3)
Pragul inferior de evaluare	50% din valoarea limită (5 mg/m^3)

7. Arsen

	Media pe 24 ore
Pragul superior de evaluare	60% din valoarea țintă (3,6 ng/m^3)
Pragul inferior de evaluare	40% din valoarea țintă (2,4 ng/m^3)

8. Cadmiu

	Media pe 24 ore
Pragul superior de evaluare	60% din valoarea țintă (3 ng/m^3)
Pragul inferior de evaluare	40% din valoarea țintă (2 ng/m^3)

9. Nichel

	Media pe 24 ore
Pragul superior de evaluare	70% din valoarea țintă (14 ng/m^3)
Pragul inferior de evaluare	50% din valoarea țintă (10 ng/m^3)

10. Benzo(a) piren

	Media pe 24 ore
Pragul superior de evaluare	60% din valoarea țintă (0,6 ng/m ³)
Pragul inferior de evaluare	40% din valoarea țintă (0,4 ng/m ³)

A.2. Determinarea depășirilor pragurilor superior și inferior de evaluare

Depășirile pragurilor superior și inferior de evaluare se determină în baza concentrațiilor din cinci ani anteriori, dacă sunt disponibile suficiente date. Se consideră că un prag de evaluare a fost depășit dacă a fost depășit în cel puțin trei din cei cinci ani anteriori.

Pentru determinarea depășirii pragurilor de evaluare, atunci când datele disponibile acoperă mai puțin de cinci ani, se pot combina informații rezultate din campanii de măsurare de scurtă durată, desfășurate pe parcursul unui an în puncte în care este probabil să apară cele mai mari niveluri de poluare, cu informații extrase din inventare de emisii și din modelare.

B. Valori-limită pentru protecția sănătății umane

B.1. Criterii

Fără a aduce atingere prevederilor Anexei nr. 4, pentru agregarea datelor și calculul parametrilor statistici se utilizează următoarele criterii:

Parametru	Proporția necesară de date valide
Valori orare	75% (adică 45 de minute)
Valori medii pe 8 ore	75% din valori (adică 6 ore)
Valoarea maximă zilnică a mediilor pe 8 ore	75% din mediile orare mobile pe 8 ore (adică 18 medii pe 8 ore pe zi)
Valori pe 24 ore	75% din mediile orare (adică cel puțin 18 valori orare)
Media anuală	90% ⁽¹⁾ din valorile pe 1 oră sau (dacă nu sunt disponibile) din valorile pe 24 de ore de-a lungul anului

⁽¹⁾ Cerințele privind calcularea mediei anuale nu includ pierderile de date datorate verificărilor zilnice ale etalonării, calibrării periodice sau lucrărilor normale de întreținere a instrumentelor.

B.2. Valori limită

Perioada de mediere	Valoarea limită	Marja de toleranță	Data la care trebuie respectată valoarea limită
Dioxid de sulf			

1 oră	350 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, a nu se depăși mai mult de 24 ori într-un an calendaristic	150 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (43%)	_(1)
24 ore	125 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, a nu se depăși mai mult de 3 ori într-un an calendaristic	Nu	_(1)
Dioxid de azot			
1 oră	200 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, a nu se depăși mai mult de 18 ori într-un an calendaristic	(100 $\mu\text{g}/\text{m}^3$) 50% în 2002 redusă la 1 ianuarie 2005 și apoi din 12 în 12 luni cu procente anuale egale pentru a atinge 0% la 1 ianuarie 2010	1 ianuarie 2010
An calendaristic	40 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	(20 $\mu\text{g}/\text{m}^3$) 50% în 2002 redusă la 1 ianuarie 2005 și apoi din 12 în 12 luni cu procente anuale egale pentru a atinge 0% la 1 ianuarie 2010	1 ianuarie 2010
Benzen			
An calendaristic	5 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	5 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (100%) la 1 ianuarie 2004, redusă la 1 ianuarie 2007 și apoi odată la 12 luni cu 1 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ pentru a atinge 0% la 1 ianuarie 2010	1 ianuarie 2010
Monoxid de carbon			
Valoarea maximă zilnică a mediilor pe 8 ore ⁽²⁾	10 mg/m^3	60%	_(1)
Plumb			
An calendaristic	0,5 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ ⁽³⁾	100%	_(3)
PM₁₀			
1 zi	50 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, a nu se depăși mai mult de 35 de ori într-un an calendaristic	50%	_(1)
An calendaristic	40 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	20%	_(1)

(1) În vigoare de la 1 ianuarie 2007.

(2) Valoarea maximă zilnică a mediilor pe 8 ore se alege după examinarea mediilor glisante pe 8 ore, calculate pe baza datelor orare și actualizate din oră în oră. Fiecare medie pe 8 ore calculată astfel este atribuită zilei în care perioada de mediere se termină; altfel spus, prima perioadă de calcul pentru oricare zi va fi perioada cuprinsă între ora 17:00 din ziua precedentă și ora 01:00 din ziua respectivă; ultima perioadă de calcul pentru oricare zi va fi perioada cuprinsă între orele 16:00 și 24:00 din ziua respectivă.

(3) În vigoare de la 1 ianuarie 2007. Valoarea-limită trebuie respectată doar la 1 ianuarie 2010 în vecinătatea imediată a surselor industriale situate în siturile contaminate de decenii de activități industriale. În astfel de cazuri, valoarea limită până la 1 ianuarie 2010 va fi de $1,0 \mu\text{g}/\text{m}^3$, care se aplică pe o arie extinsă la cel mult 1000 m față de surse.

C. Valori țintă pentru arsen, cadmiu, nichel și benzo(a)piren

Poluant	Valoarea țintă ^{*1)}
Arsen	6 ng/mc
Cadmiu	5 ng/mc
Nichel	20 ng/mc
Benzo(a)piren	1 ng/mc

*1) Pentru conținutul total din fracția PM_{10} , mediat pentru un an calendaristic

D. Valori țintă și obiective pe termen lung pentru ozon

D1. Definiții

AOT40 (exprimat în $(\mu\text{g}/\text{m}^3) \times \text{ore}$) înseamnă suma diferențelor dintre concentrațiile orare mai mari decât $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (= 40 părți pe miliard) și $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ pe o perioadă dată de timp, folosind doar valorile pe 1 h măsurate zilnic între 8:00 și 20:00 ora Europei Centrale (CET).

D2. Criterii

Se utilizează următoarele criterii pentru agregarea datelor și calculul parametrilor statistici:

Parametru	Procentul necesar de date valide
Valori orare	75% (adică 45 de minute)
Valori medii pe 8 ore	75% din valori (adică 6 ore)
Valoarea maximă zilnică a mediilor pe 8 ore pe 8 ore calculată pe baza mediilor orare mobile pe 8 ore	75% din mediile orare mobile pe 8 ore (adică 18 medii pe 8 ore pe zi)
AOT40	90% din valorile orare măsurate în timpul perioadei definite pentru calcularea valorii AOT40 ⁽¹⁾
Media anuală	75% din valorile orare măsurate în timpul verii (aprilie-septembrie) și 75% din valorile măsurate în timpul iernii (ianuarie-martie, octombrie-

	decembrie), măsurate separat
Număr de depășiri și valori maxime lunare	90% din valorile maxime zilnice ale mediilor pe 8 ore (27 de valori zilnice disponibile pe lună) 90% din valorile orare măsurate între 8:00 și 20:00 CET
Număr de depășiri și valori maxime anuale	cinci din șase luni în timpul verii (aprilie-septembrie)

(1) În cazurile în care nu sunt disponibile toate datele măsurate posibile, valorile AOT40 sunt calculate cu ajutorul următorului factor:

$$AOT40_{\text{estimare}} = AOT40_{\text{măsurate}} \times \frac{\text{numărul total posibil de ore}^{(*)}}{\text{număr de valori orare măsurate}}$$

(*) egal cu numărul de ore din perioada de timp prevăzută în definiția AOT40 (între 08:00 și 20:00 CET, de la 1 mai până la 31 iulie în fiecare an, pentru protecția vegetației, și din 1 aprilie până la 30 septembrie în fiecare an, pentru protecția pădurilor).

D.3. Valorile-țintă

Obiectiv	Perioada de mediere	Valoarea țintă	Data la care trebuie respectată valoarea țintă ⁽¹⁾
Protecția sănătății umane	Valoarea maximă zilnică a mediilor pe 8 ore ⁽²⁾	120 μg/m ³ , a nu se depăși în mai mult de 25 de zile pe an calendaristic, mediat pe 3 ani ⁽³⁾	1 ianuarie 2010
Protecția vegetației	mai-iulie	AOT40 (calculată pe baza valorilor orare) 18 000 μg/m ³ x oră, medie pe cinci ani ⁽³⁾	1 ianuarie 2010

(1) Conformarea la valorile țintă se evaluează începând cu această dată, respectiv 2010 va fi primul an ale cărui date vor fi utilizate pentru a calcula conformarea pe următorii 3 sau 5 ani, după caz.

(2) Valoarea maximă zilnică a mediilor pe 8 ore se alege prin examinarea mediilor mobile pe 8 ore, calculate pe baza datelor orare și actualizate din oră în oră. Fiecare medie pe 8 ore calculată astfel este atribuită zilei în care perioada de mediere se termină; altfel spus, prima perioadă de calcul pentru oricare zi va fi perioada cuprinsă între ora 17:00 din ziua precedentă și ora 01:00 din ziua respectivă; ultima perioadă de calcul pentru oricare zi va fi perioada cuprinsă între orele 16:00 și 24:00 din ziua respectivă

(3) Dacă mediile pe trei sau cinci ani nu pot fi determinate pe baza unei serii complete și consecutive de date anuale, minimum de date anuale necesare pentru verificarea respectării valorilor țintă vor fi după cum urmează:

- pentru valoarea țintă privind protecția sănătății umane: date valide, timp de un an;
- pentru valoarea țintă privind protecția vegetației: date valide, timp de trei ani.

D.4. Obiectivele pe termen lung

Obiectiv	Perioada de mediere	Obiectiv pe termen lung	Data la care obiectivul trebuie să fie atins
Protecția sănătății umane	Valoarea maximă zilnică a mediilor pe 8 ore dintr-un an calendaristic	120 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	neprecizată
Protecția vegetației	mai-iulie	AOT40 (calculat din valorile orare) 6 000 $\mu\text{g}/\text{m}^3 \times \text{oră}$	neprecizată

E. Praguri de informare și alertă

E.1. Praguri de alertă pentru alți poluanți în afara ozonului

Depășirea pragului de alertă trebuie înregistrată timp de trei ore consecutive, în puncte reprezentative pentru calitatea aerului pentru o suprafață de cel puțin 100 km² sau pentru o întreagă zonă sau aglomerare, oricare dintre acestea este mai mică.

Poluant	Prag de alertă
Dioxid de sulf	500 $\mu\text{g}/\text{m}^3$
Dioxid de azot	400 $\mu\text{g}/\text{m}^3$

E.2. Prag de informare și alertă pentru ozon

Scop	Perioada mediere	Prag
Informare	1 oră	180 $\mu\text{g}/\text{m}^3$
Alertă	1 oră ⁽¹⁾	240 $\mu\text{g}/\text{m}^3$

⁽¹⁾ Pentru punerea în aplicarea a art.53 din prezenta lege, depășirea pragului de alertă trebuie măsurată sau prognozată pentru 3ore consecutive.

F. Niveluri critice pentru protecția vegetației

Perioada de mediere	Nivel critic	Marja de toleranță
Dioxid de sulf		
An calendaristic și iarnă (1 octombrie - 31 martie)	20 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	Nu
Oxizi de azot		
An calendaristic	30 $\mu\text{g}/\text{m}^3 \text{NO}_x$	Nu

G. Indicatorul mediu de expunere, ținta națională de reducere a expunerii, obligația la concentrația de expunere, valoarea țintă, valorile limită, marja de toleranță, pragurile superior și inferior de evaluare pentru particule în suspensie - PM2,5

G.1. Indicatorul mediu de expunere

Indicatorul mediu de expunere (IME) exprimat în $\mu\text{g}/\text{m}^3$ se determină pe baza măsurărilor efectuate în stațiile de fond urban din zone și aglomerări, pe întreg teritoriul țării. Acesta trebuie evaluat ca și concentrație medie anuală pe trei ani calendaristici consecutivi, mediată pe toate punctele de prelevare stabilite în temeiul secțiunii B din anexa V. Pentru România, IME pentru anul de referință 2010 este concentrația medie a anilor 2009, 2010 și 2011.

IME pentru anul 2020 este concentrația medie pe 3 ani consecutivi, mediată pe toate punctele de prelevare pentru anii 2018, 2019 și 2020. IME este utilizat pentru a evalua conformarea la obiectivul național de reducere a expunerii.

IME pentru anul 2015 este concentrația medie pe 3 ani consecutivi, mediată pe toate punctele de prelevare pentru anii 2013, 2014 și 2015. IME este utilizat pentru a evalua conformarea la concentrația de expunere.

G.2. Ținta națională de reducere a expunerii

Ținta de reducere a expunerii în raport cu IME în 2010		Anul cand trebuie atinsă ținta de reducere a expunerii
Concentrația inițială în $\mu\text{g}/\text{m}^3$	Ținta de reducere în procente	2020
$< 8.5=8.5$	0 %	
$= 8.5 - <13$	10 %	
$= 13 - <18$	15 %	
$= 18 - < 22$	20 %	
>22	Toate măsurile necesare pentru atingerea țintei de $18 \mu\text{g}/\text{m}^3$	

Atunci când IME exprimat în $\mu\text{g}/\text{m}^3$ pentru anul de referință este egal sau mai mic de $8,5 \mu\text{g}/\text{m}^3$, ținta de reducere a expunerii este zero. Ținta de reducere este de asemenea zero în cazurile în care IME atinge nivelul de $8,5 \mu\text{g}/\text{m}^3$ în orice moment în perioada 2010 - 2020 și este menținut la acest nivel sau la un nivel inferior.

G.3. Obligația la concentrația de expunere

Obligația la concentrația de expunere	Anul cand trebuie atinsă obligația la concentrația de expunere
$20 \mu\text{g}/\text{m}^3$	2015

G.4. Valoarea țintă

Perioada de mediere	Valoare țintă	Data până la care trebuie atinsă valoarea țintă
An calendaristic	$25 \mu\text{g}/\text{m}^3$	1 ianuarie 2010

G.5. Valoarea-limită

Perioada de mediere	Valoare limită	Marja de toleranță	Data până la care trebuie atinsă valoarea limită
ETAPA 1			
An calendaristic	25 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	20% la data intrării în vigoare a prezentului normativ, redusă la 1 ianuarie anul următor, apoi la fiecare 12 luni, cu procente anuale egale pentru a atinge 0% la 1 ianuarie 2015	1 ianuarie 2015
ETAPA 2⁽¹⁾			
An calendaristic	20 $\mu\text{g}/\text{m}^3$		1 ianuarie 2020
⁽¹⁾ Etapa 2 - valoare limită indicativă; se va revizui de către Comisia Europeană în 2013, luând în considerare noi informații cu privire la efectele asupra sănătății și mediului, fezabilitatea tehnică și experiența statelor membre în ceea ce privește valoarea țintă.			

G.6. Pragurile superior și inferior de evaluare

	Media anuală $\text{PM}_{2,5}$ ⁽¹⁾
Pragul superior de evaluare	70% din valoarea limită (17 $\mu\text{g}/\text{m}^3$)
Pragul inferior de evaluare	50% din valoarea limită (12 $\mu\text{g}/\text{m}^3$)

- ⁽¹⁾ Pragul superior de evaluare și pragul inferior de evaluare pentru $\text{PM}_{2,5}$ nu se aplică măsurărilor efectuate pentru evaluarea conformității cu obiectivul de reducere a expunerii la $\text{PM}_{2,5}$ pentru protecția sănătății umane.

Obiective de calitate a datelor

A. Obiective de calitate a datelor pentru evaluarea calității aerului înconjurător

A.1. Obiective de calitate a datelor pentru dioxid de sulf, dioxid de azot, oxizi de azot, monoxid de carbon, benzen, pulberi în suspensie (PM₁₀ și PM_{2,5}), plumb, ozon, NO și NO₂ măsurați ca precursori

	Dioxid de sulf, dioxid de azot și oxizi de azot și monoxid de carbon	Benzen	Pulberi în suspensie (PM ₁₀ și PM _{2,5}) și plumb	Ozon și NO și NO ₂ corespunzătoare
Măsurări fixe ⁽¹⁾				
Incertitudine	15%	25%	25%	15%
Captură minimă de date	90%	90%	90%	90% în timpul verii 75% în timpul iernii
Timpul minim acoperit:				
-fond urban și trafic	-	35% ⁽²⁾	-	-
-platforme industriale	-	90%	-	-
Măsurări indicative				
Incertitudine	25%	30%	50%	30%
Captură minimă de date	90%	90%	90%	90%
Timpul minim acoperit:	14% ⁽⁴⁾	14% ⁽³⁾	14% ⁽⁴⁾	>10% în timpul verii
Incertitudinea modelării:				
Orar	50%	-	-	50%
Medii de opt ore	50%	-	-	50%
Medii zilnice	50%	-	nedefinită încă	-
Medii anuale	30%	50%	50%	-
Estimarea obiectivă				
Incertitudine	75%	10 %	100%	75%

- (1) Se pot efectua măsurători aleatorii în locul măsurătorilor continue pentru benzen, plumb și pulberi în suspensie, în cazul în care se demonstrează că incertitudinea, inclusiv incertitudinea legată de prelevarea aleatorie de probe, respectă obiectivul de calitate de 25% și că timpul minim acoperit este superior timpului minim stabilit pentru măsurători indicative. Prelevarea aleatorie de probe trebuie să fie distribuită uniform pe toată perioada anului pentru a evita obținerea unor rezultate incorecte. Incertitudinea legată de prelevarea aleatorie de probe poate fi determinată prin procedura prevăzută în standardul ISO 11222 (2002) „Calitatea aerului – Determinarea incertitudinii mediei temporale a măsurătorilor calității aerului”. În cazul în care se folosesc măsurări aleatorii pentru evaluarea cerințelor privind valoarea limită a PM₁₀, trebuie evaluată percentila 90.4 (care trebuie să fie mai mică sau egală cu 50 μg/m³) în locul numărului de depășiri, care este puternic influențat de acoperirea de date.
- (2) Distribuit pe toată perioada anului pentru a fi reprezentativ pentru diferite condiții de climat și trafic.
- (3) Măsurători aleatorii o zi pe săptămână, distribuite uniform pe toată perioada anului, sau opt săptămâni, distribuite uniform pe toată durata anului.
- (4) Măsurători aleatorii o dată pe săptămână, distribuite uniform pe toată perioada anului, sau opt săptămâni, distribuite uniform pe toată durata anului.

A.2. Obiective de calitate a datelor pentru B(a)piren, As, Cd, Ni, PAH altele decât B(a)piren și vapori de Hg și depuneri totale

	B(a)piren	As, Cd, Ni	PAH altele decât B(a)piren și vapori de Hg	Depuneri totale
Măsurări fixe ⁽⁵⁾				
Incertitudini	50%	40%	50%	70%
Captură minimă de date	90%	90%	90%	90%
Timpul minim acoperit ⁽⁶⁾	33%	50%	-	-
Măsurări indicative				
Incertitudini	50%	40%	50%	70%
Captură minimă de date	90%	90%	90%	90%
Timpul	14%	14%	14%	33%

minim acoperit ⁽⁶⁾				
Modelare Incertitudini	60%	60%	60%	60%
Estimarea obiectivă Incertitudini	100%	100%	100%	100%

(5) Probele de benzo(a)piren și de alte hidrocarburi aromatice policiclice se prelevează la 24 de ore. Probele individuale prelevate pe o perioadă de până la o lună pot fi combinate și analizate ca o probă compusă, luându-se măsuri pentru asigurarea stabilității probelor pe perioada respectivă.

Cei trei izomeri benzo(b)fluoranten, benzo(j)fluoranten, benzo(k)fluoranten se determină analitic cu dificultate, de aceea ei pot fi raportați ca sumă.

Pentru măsurarea concentrațiilor de arsen, cadmiu și nichel se recomandă prelevarea la 24 de ore. Prelevarea probelor trebuie distribuită uniform de-a lungul zilelor din săptămână și de-a lungul anului. Pentru determinarea ratelor de depunere sunt recomandate prelevările lunare sau săptămânale efectuate în cursul unui an întreg.

Se poate utiliza prelevarea umedă în loc de prelevarea uscată numai dacă se poate demonstra că diferența dintre rezultatele obținute prin cele două metode este mai mică decât 10%. Rata de depunere se exprimă în micrograme/mp/zi.

(6) Se poate utiliza un timp minim de acoperire mai mic decât cel indicat în tabel, dar nu mai mic de 14% pentru măsurători fixe și de 6% pentru măsurătorile indicative, numai dacă se poate demonstra că este respectat intervalul de incertitudine de 95% pentru media anuală, calculat conform obiectivelor de calitate a datelor prevăzute în ISO 11222:2002 - "Determinarea incertitudinii timpului de mediere a măsurătorilor de calitate a aerului".

A.3. Incertitudinea metodelor de evaluare

Incetitudinea metodelor de evaluare (exprimată cu un nivel de încredere de 95%) se stabilește în conformitate cu principiile ghidului CEN privind exprimarea incertitudinii la măsurare (ENV 13005-1999), metodologia ISO 5725:1994 și ghidului prevăzut în raportul CEN „Calitatea aerului. Abordare pentru estimarea incertitudinii pentru metodele de măsurare de referință pentru aerul înconjurător”(CR 14377:2002E). Procentele incertitudinilor din tabel sunt date ca repere în raport cu valorile concentrațiilor individuale calculate ca medii pe intervalul de timp asociat valorii limită sau valorii țintă după caz, cu un interval de încredere de 95%. Incertitudinea în cazul măsurătorilor fixe este aplicabilă domeniului de concentrații aplicabil valorii limită sau valorii țintă după caz.

Incetitudinea pentru modelare se definește ca deviația maximă a nivelurilor de concentrații măsurate și calculate pe perioada asociată valorii limită corespunzătoare, sau valorii țintă, pentru 90% din punctele individuale de monitorizare, fără a ține seama de accidente (evenimente).

Incetitudinea în cazul modelării este aplicabilă domeniului de concentrații adecvat valorii limită sau valorii țintă. Măsurările fixe care se selectează pentru compararea cu rezultatele modelării trebuie să fie reprezentative pentru scara modelului.

Incertitudinea pentru estimarea obiectivă se definește ca deviația maximă a nivelurilor de concentrații măsurate și calculate pe perioada asociată valorii limită corespunzătoare, sau valorii țintă pentru ozon, fără a ține seama de momentul când au loc evenimentele. Cerințele privind captura minimă de date și timpul minim acoperit nu includ pierderile de date datorate verificărilor zilnice ale etalonării, calibrării periodice sau lucrărilor normale de întreținere a instrumentelor.

B. Rezultatele evaluării calității aerului

Pentru zonele și aglomerările unde, pentru evaluarea calității aerului, se folosesc alte mijloace de evaluare decât măsurarea concentrațiilor pentru a suplimenta informațiile din măsurători sau ca unice mijloace de evaluare a calității aerului, se furnizează următoarele informații:

- o descriere a activităților de evaluare efectuate;
- metodele specifice folosite și descrierile acestora;
- sursele de date și informații;
- o descriere a rezultatelor, inclusiv incertitudinile și, în special, informații privind suprafețele, sau, după caz, lungimea drumurilor din cadrul zonei sau aglomerării în care concentrațiile depășesc oricare valoare limită, valoare țintă sau obiectiv pe termen lung plus marja de toleranță dacă este cazul, și suprafețele în care concentrațiile depășesc pragul superior sau inferior de evaluare;
- populația potențial expusă la niveluri care depășesc orice valoare limită stabilită în vederea protejării sănătății umane.

C. Asigurarea calității pentru evaluarea calității aerului înconjurător: validarea datelor

Pentru a asigura exactitatea măsurărilor și conformarea cu obiectivele de calitate a datelor prevăzute în secțiunea A, autoritățile și organismele competente, desemnate în conformitate cu art. 7, 8, 9 și 10 din prezenta lege, au următoarele obligații:

- să asigure trasabilitatea măsurărilor efectuate în scopul evaluării calității aerului înconjurător, în conformitate cu cerințele menționate în standardul SR EN ISO/CEI 17025:2005 punctul 5.6.2.2.;
- să stabilească un sistem de asigurare și control a calității care prevede o întreținere periodică pentru asigurarea acurateții dispozitivelor de măsurare din cadrul rețelor și stații individuale gestionate;
- să implementeze un sistem de asigurare și control al calității pentru procesul de colectare și raportare a datelor. Instituțiile desemnate pentru această sarcină participă activ la programele conexe de asigurare a calității la scară comunitară
- Laboratorul Național de Referință pentru Calitatea Aerului, desemnat de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, conform articolului 9, care participă la exercițiile de intercomparare la scară comunitară privind poluanții reglementați de prezenta lege, este acreditat în conformitate cu standardul SR EN ISO 17025/2005: până în 2010 pentru metodele de referință menționate în Anexa nr. 7.

Evaluarea calității aerului înconjurător și amplasarea punctelor de prelevare

A. Evaluarea calității aerului înconjurător și amplasarea punctelor de prelevare pentru măsurarea concentrațiilor de dioxid de sulf, dioxid de azot, oxizi de azot, particule în suspensie (PM₁₀ și PM_{2,5}), plumb, benzen și monoxid de carbon din aerul înconjurător, precum și pentru măsurarea concentrațiilor de arsen, cadmiu, nichel și benzo(a)piren din aerul înconjurător și din depuneri

A.1. Generalități

Calitatea aerului înconjurător se evaluează în toate zonele și aglomerările în conformitate cu următoarele criterii:

1. Calitatea aerului înconjurător se evaluează în toate amplasamentele, cu excepția celor enumerate la punctul 2, în conformitate cu criteriile stabilite în Secțiunile A.2 și A.3 pentru amplasarea punctelor de prelevare pentru măsurările fixe. Principiile prevăzute în Secțiunile A.2 și A.3 se aplică de asemenea, în măsura în care sunt relevante, identificării amplasamentelor specifice în care este determinată concentrația poluanților relevanți, atunci când calitatea aerului înconjurător este evaluată prin măsurări indicative sau prin modelare.
2. Respectarea valorilor limită stabilite în scopul protecției sănătății umane nu se evaluează în următoarele amplasamente:
 - (a) Toate amplasamentele din zone în care publicul nu are acces și unde nu există locuințe permanente.
 - (b) În incinta obiectivelor industriale în cazul cărora se aplică prevederile referitoare la sănătate și siguranța la locul de muncă; în conformitate cu art.3 alin.(1) din prezenta lege.
 - (c) Pe partea carosabilă a șoselelor și drumurilor, precum și pe spațiile care separă sensurile de mers ale acestora, cu excepția cazurilor în care pietonii au în mod normal acces la spațiile respective.

A.2. Amplasarea la macroscară a punctelor de prelevare

1. Protecția sănătății umane

- (a) Punctele de prelevare destinate protejării sănătății umane se amplasează în așa fel încât să furnizeze date despre următoarele:
 - ariile din interiorul zonelor și aglomerărilor în care apar cele mai mari concentrații la care populația este susceptibilă a fi expusă în mod direct sau indirect pentru o perioadă de timp semnificativă în raport cu perioadele de mediere ale valorii/valorilor limită/țintă;
 - nivelurile din alte perimetre (arii) din zonele și aglomerările reprezentative pentru nivelul de expunere a populației
 - să furnizeze date despre depuneri, care reprezintă expunerea indirectă a populației prin lanțul alimentar
- (b) În general, punctele de prelevare se amplasează astfel încât să se evite măsurarea unor micromedii din imediata vecinătate. Un punct de prelevare

se amplasează astfel încât să fie reprezentativ pentru calitatea aerului pentru un segment de stradă cu o lungime egală sau mai mare de 100 m, în cazul stațiilor de trafic, pentru o arie egală sau mai mare de 250 mp, în cazul stațiilor de tip industrial și de câțiva km² în cazul stațiilor de fond urban.

- (c) Stațiile de fond urban sunt amplasate astfel încât nivelul de poluare să fie influențat de contribuțiile integrate ale tuturor surselor din direcția opusă vântului. Nivelul de poluare nu trebuie să fie dominat de o sursă unică, cu excepția cazului în care o astfel de situație este tipică pentru o zonă urbană mai mare. Punctele de prelevare trebuie să fie reprezentative pentru evaluarea calității aerului pe o arie de mai mulți kilometri pătrați.
- (d) Stațiile de fond rural se amplasează astfel încât nivelul de poluare caracteristic să nu fie influențat de aglomerările sau de zonele industriale din vecinătatea sa, adică de zonele aflate la o distanță mai mică de cinci kilometri.
- (e) Atunci când se evaluează aportul surselor industriale, cel puțin unul dintre punctele de prelevare este instalat pe direcția dominantă a vântului dinspre sursă, în cea mai apropiată zonă rezidențială. Atunci când concentrația de fond nu este cunoscută, se amplasează un punct de prelevare suplimentar înaintea sursei de poluare, pe direcția dominantă a vântului.
În mod deosebit, acolo unde sunt depășite pragurile de evaluare, punctele de prelevare se amplasează astfel încât să fie monitorizat modul în care sunt aplicate cele mai bune tehnici disponibile (BAT).
- (f) Punctele de prelevare trebuie, de asemenea, să fie reprezentative pentru amplasamente similare care nu se află în imediata lor vecinătate.
- (g) Punctele de prelevare pentru As, Cd, Ni, benzo(a)piren și depuneri vor fi situate, când este posibil, pe același amplasament cu cele pentru prelevarea PM₁₀.

2. Protecția vegetației și a ecosistemelor naturale

Punctele de prelevare destinate protecției vegetației și ecosistemelor naturale se amplasează la peste 20 km distanță de aglomerări sau la peste 5 km distanță de alte arii construite, instalații industriale, autostrăzi sau șosele cu un trafic care depășește 50 000 de vehicule pe zi. Punctul de prelevare trebuie să fie amplasat în așa fel încât aerul prelevat să fie reprezentativ pentru calitatea aerului dintr-o zonă înconjurătoare de cel puțin 1000 km². Un punct de prelevare poate să fie amplasat la o distanță mai mică sau să fie reprezentativ pentru calitatea aerului dintr-o arie mai puțin extinsă, din motive care țin de condițiile geografice sau de necesitatea de a proteja unele arii vulnerabile.

A.3. Amplasarea la microscară a punctelor de prelevare

Se țin cont de următoarele criterii:

- fluxul de aer din jurul orificiului de admisie al sondei de prelevare nu va fi limitat (liber pe un arc de 270⁰) sau obstrucționat de elemente care să afecteze circulația aerului în apropierea sondei (în mod normal, sonda se plasează la câțiva metri distanță de clădiri, balcoane, copaci sau alte obstacole și la mai puțin de 0,5 m de cea mai apropiată clădire în cazul

- punctelor de prelevare reprezentative pentru calitatea aerului la fațada clădirilor);
- în general orificiul de admisie al sondei de prelevare este poziționat între 1,5 m (înălțimea de respirație) și 4 m distanță față de sol. În alte cazuri pot fi necesare poziționări la înălțime mai mare (de până la 8 m). Acestea sunt indicate și dacă stația este reprezentativă pentru o arie mai mare
 - orificiul de prelevare nu se plasează în imediata apropiere a surselor pentru a evita captarea directă de emisii neamestecate cu aerul înconjurător;
 - orificiul de evacuare al sondei de prelevare trebuie să fie plasat în așa fel încât să se evite recircularea aerului evacuat către orificiul de admisie;
 - sondele de prelevare din stațiile de trafic rutier se amplasează la cel puțin 25 m de extremitatea intersecțiilor mari și la cel mult 10 m de bordura trotuarului; pentru măsurarea concentrațiilor de arsen, cadmiu, nichel și benzo(a)piren din aerul înconjurător sondele de prelevare din stațiile de trafic rutier se amplasează la cel puțin 25 m de extremitatea intersecțiilor mari și cel puțin 4 m de axul celei mai apropiate benzi de circulație;
 - pentru măsurarea depunerilor în stațiile de fond rural se aplică, pe cât posibil, ghidurile și criteriile EMEP

De asemenea, se iau în considerare următorii factori:

- sursele de interferență;
- securitatea;
- accesul la energie electrică și la comunicațiile telefonice;
- vizibilitatea amplasamentului în raport cu împrejurimile sale;
- siguranța publicului și a operatorilor;
- oportunitatea amplasării unor sisteme de prelevare pentru mai mulți poluanți în același loc;
- planurile de urbanism.

A.4. Documentarea și revizuirea selecției amplasamentelor

Procedura de selectare a amplasamentului trebuie să fie complet documentată în faza de clasificare a tipurilor de stații de prelevare, prin mijloace cum ar fi fotografiile ariei înconjurătoare cu coordonate geografice și hărți detaliate. Amplasamentele se revizuiesc la intervale regulate de timp, cu reactualizarea documentației, pentru a verifica dacă se respectă în continuare criteriile de selecție.

B. Criteriile de clasificare și amplasare a punctelor de prelevare pentru evaluarea concentrațiilor de ozon

Măsurărilor fixe li se aplică următoarele:

B.1. Amplasarea la macroscară

Tipul stației	Obiectivele măsurării	Reprezentativitate ⁽¹⁾	Criteriile amplasării la macroscară
Urbană	Protecția sănătății umane: evaluarea expunerii	Câțiva km ²	Departe de influența emisiilor locale precum traficul, stațiile de benzină etc.

	populației urbane la ozon, adică acolo unde densitatea populației și concentrațiile de ozon sunt relativ ridicate și reprezentative pentru expunerea populației în general		Spații aerisite în care pot fi măsurate niveluri bine omogenizate; Spații precum zonele rezidențiale și comerciale ale orașelor, parcurile (departe de arbori), marile bulevarde sau piețe cu trafic foarte redus sau inexistent, spații deschise utilizate în general în amenajările educative, sportive sau recreative.
Suburbană	Protecția sănătății umane și a vegetației: evaluarea expunerii populației și a vegetației situate la marginea aglomerărilor urbane, acolo unde pot apărea cele mai ridicate niveluri de ozon, la care pot fi expuse în mod direct sau indirect populația și vegetația	Câteva zeci de km ²	La oarecare distanță de zonele de emisii maxime, în direcția/direcțiile dominante ale vânturilor și în condiții favorabile formării ozonului; În zonele în care populația, culturile sensibile și ecosistemele naturale situate la marginea unei aglomerări sunt expuse la niveluri de ozon ridicate; În cazul în care este necesar, de asemenea, câteva stații suburbane în direcția opusă vântului față de zona de emisii maxime, cu scopul de a determina nivelurile regionale de fond ale ozonului.
Rurale	Protecția sănătății umane și a vegetației: evaluarea expunerii populației, a culturilor și a ecosistemelor naturale la concentrațiile de ozon la scară subregională	Niveluri subregionale (câteva sute de km ²)	Stațiile pot fi amplasate în localități mici și/sau arii cu sisteme eco-naturale, păduri sau culturi; Reprezentativ pentru ozon, departe de influența surselor locale de emisie din imediata vecinătate, de tipul instalațiilor industriale și a drumurilor; În situri în spații deschise, dar nu pe vârfurile munților mai înalți.

Fond rural	Protecția vegetației și a sănătății umane: evaluarea expunerii culturilor și ecosistemelor naturale la concentrațiile de ozon la scară regională, precum și a expunerii populației	Niveluri regionale/naționale/continentale (de la 1 000 la 10 000 km ²)	Stații situate în areale cu o densitate scăzută a populației, de exemplu ecosistemele naturale, pădurile, la o distanță de cel puțin 20 km de zonele urbane și industriale și îndepărtate de emisiile locale; De evitat zonele cu condiții locale crescute de formarea inversiunii în apropierea solului, precum și vârfurile munților mai înalți; Nu sunt recomandate zonele de coastă cu cicluri eoliene diurne pronunțate cu caracter local.
------------	--	--	---

(1) Pe cât posibil, punctele de prelevare ar trebui să fie reprezentative pentru amplasamente similare care nu se găsesc în imediata lor vecinătate.

În ceea ce privește stațiile rurale și de fond rural, amplasarea punctelor de prelevare este corelată, dacă este cazul, cu cerințele de monitorizare care decurg din Regulamentul (CE) nr. 1737/2006 al Comisiei din 7 noiembrie 2006 de stabilire a unor norme detaliate pentru punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 2152/2003 al Parlamentului European și al Consiliului privind monitorizarea pădurilor și interacțiunilor de mediu în Comunitate*.

B.2. Amplasarea la microscară

Pe cât posibil, se aplică procedura privind amplasarea la microscară prevăzută la Secțiunea A.3, asigurându-se de asemenea că sonda de admisie este poziționată foarte departe de surse precum coșurile furnalelor și coșurile de incinerare și la mai mult de 10 m de cel mai apropiat drum, distanța crescând în funcție de intensitatea traficului.

B.3. Documentarea și revizuirea selecției amplasamentelor

Se aplică procedurile prevăzute la Secțiunea A.4, efectuându-se verificarea și interpretarea corectă a datelor de monitorizare în contextul condițiilor meteorologice și proceselor fotochimice care afectează concentrațiile de ozon măsurate la amplasamentele în cauză.

* JO L 334, 30.11.2006, p. 1.

Criterii pentru determinarea numărului minim de puncte de prelevare

A. Criterii de determinare a numărului minim de puncte de prelevare pentru măsurările fixe ale concentrațiilor de dioxid de sulf, dioxid de azot, oxizi de azot, particule în suspensie (PM₁₀ și PM_{2,5}), plumb, benzen, monoxid de carbon în aerul înconjurător

A.1. Numărul minim de puncte de prelevare pentru măsurările fixe necesare evaluării conformării la valorile limită pentru protecția sănătății umane și a pragurilor de alertă în zonele și aglomerările în care măsurarea fixă este singura sursă de informații.

1. Surse difuze

Populația aglomerării sau a zonei (mii)	În cazul în care concentrațiile maxime depășesc pragul superior de evaluare ⁽¹⁾		În cazul în care concentrațiile maxime se situează între pragul superior și cel inferior de evaluare	
	Poluanți, cu excepția PM	PM ⁽²⁾ (suma dintre PM ₁₀ și PM _{2,5})	Poluanți, cu excepția PM	PM ⁽²⁾ (suma dintre PM ₁₀ și PM _{2,5})
0-249	1	2	1	1
250-499	2	3	1	2
500-749	2	3	1	2
750-999	3	4	1	2
1 000-1 499	4	6	2	3
1 500-1 999	5	7	2	3
2 000-2 749	6	8	3	4
2 750-3 749	7	10	3	4
3 750-4 749	8	11	3	6
4 750-5 999	9	13	4	6
≥ 6 000	10	15	4	7

⁽¹⁾ Pentru dioxidul de azot, particule în suspensie, benzen și monoxidul de carbon: numărul trebuie să includă cel puțin o stație de monitorizare de fond urban și o stație de trafic, cu condiția să nu crească astfel numărul punctelor de prelevare. Pentru acești poluanți, numărul total de stații de fond urban necesar conform Secțiunii A punctul 1 nu trebuie să fie de peste două ori mai mare sau mai mic decât numărul total de stații de tip trafic prevăzut în aceeași

secțiune A. Se mențin punctele de prelevare unde s-au înregistrat depășiri ale valorii limită pentru PM_{10} în ultimii trei ani, cu excepția cazului în care este necesară reamplasarea acestora datorită unor circumstanțe excepționale, în special amenajarea teritorială.

- (2) În cazul în care concentrațiile de $PM_{2,5}$ și PM_{10} sunt măsurate în conformitate cu art.30 alin.(1) la aceeași stație de monitorizare, se consideră că este vorba de două puncte de prelevare diferite. Numărul total de puncte de prelevare pentru $PM_{2,5}$ prevăzut la Secțiunea A punctul 1 nu trebuie să fie de peste două ori mai mare sau mai mic decât numărul total de puncte de prelevare pentru PM_{10} prevăzut la aceeași secțiune A. Numărul de puncte de prelevare pentru $PM_{2,5}$ din fondul urban al aglomerărilor și al zonelor urbane trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute în Secțiunea A2 din anexa 6.

2. Surse punctuale

Pentru evaluarea poluării în apropierea surselor punctuale, numărul de puncte de prelevare pentru măsurările fixe se calculează pe baza densităților de emisii, a hărții probabile de distribuție a a poluării în aerul înconjurător și a expunerii potențiale a populației.

- A.2. Numărul minim de puncte de prelevare pentru măsurările fixe în scopul evaluării conformării la obiectivul de reducere a expunerii la $PM_{2,5}$ pentru protecția sănătății umane

Se va stabili câte un punct de prelevare pentru fiecare milion de locuitori în aglomerările urbane și câte un punct de prelevare pentru zonele urbane cu o populație mai mare de 100 000 de locuitori. Aceste puncte de prelevare pot să coincidă cu punctele de prelevare menționate în Secțiunea A.

- A.3. Numărul minim de puncte de prelevare pentru măsurările fixe efectuate în scopul evaluării respectării nivelurilor critice pentru protecția zonelor cu vegetație altele decât aglomerările

În cazul în care concentrațiile maxime depășesc pragul superior de evaluare	În cazul în care concentrațiile maxime se situează între pragul superior și cel inferior de evaluare
1 stație la 20 000 km ²	1 stație la 40.000 km ²

În zonele insulare, numărul de puncte de prelevare pentru măsurările fixe se calculează ținându-se seama de harta probabilă de distribuție a poluării în aerul înconjurător și de expunerea potențială a vegetației.

B. Criteria de determinare a numerelor de puncte de prelevare pentru măsurările fixe ale concentrațiilor de arsen, cadmiu, nichel și benzo(a)piren în aerul înconjurător

Numărul minim de stații de prelevare pentru măsurări fixe necesare

1. Surse difuze

Populația aglomerării sau a zonei (mii)	În cazul în care concentrațiile maxime depășesc pragul superior de evaluare ⁽³⁾	În cazul în care concentrațiile maxime se situează între pragul superior și inferior de
---	--	---

	evaluare			
	As, Cd, Ni	B(a)p	As, Cd, Ni	B(a)p
0-749	1	1	1	1
750-1999	2	2	1	1
2000-3749	2	3	1	1
3750-4749	3	4	2	2
4750-5999	4	5	2	2
≥6000	5	5	2	2

⁽³⁾ Va cuprinde cel puțin o stație de fond urban, iar pentru B(a)P o stație de fond urban și una de trafic, fără ca prin aceasta să crească numărul stațiilor

2. Surse punctuale

Pentru evaluarea poluării în vecinătatea surselor punctiforme, numărul de puncte fixe de prelevare se stabilește ținând cont de densitatea emisiilor, de tipurile de distribuție probabilă a poluării aerului și de expunerea potențială a populației.

Punctele de prelevare trebuie să fie amplasate astfel încât să fie monitorizată aplicarea celor mai bune tehnici disponibile (BAT), așa cum sunt ele definite conform legislației în vigoare.

C. Criteriile de determinare a numărului minim de puncte de prelevare pentru măsurări fixe ale concentrațiilor de ozon

C.1. Numărul minim de puncte de prelevare pentru măsurările continue fixe în vederea evaluării respectării valorilor țintă, a obiectivelor pe termen lung și pragurilor de informare și alertă atunci când astfel de măsurări sunt singura sursă de informare

Populație (× 1 000)	Aglomerări (urbane și suburbane) ⁽¹⁾	Alte zone (suburbane și rurale) ⁽¹⁾	Fond rural
< 250		1	O densitate medie de 1 stație/50 000 km ² pentru totalitatea zonelor pe țară ⁽²⁾
< 500	1	2	
< 1 000	2	2	
< 1 500	3	3	
< 2 000	3	4	
< 2 750	4	5	
< 3 750	5	6	
> 3 750	1 stație suplimentară la 2 milioane de locuitori	1 stație suplimentară la 2 milioane de locuitori	

⁽¹⁾ Cel puțin 1 stație în zonele suburbane, unde populația poate fi cel mai expusă. În aglomerări, cel puțin 50% dintre stații sunt situate în zonele suburbane.

⁽²⁾ Se recomandă amplasarea unei stații la 25.000 km² pentru zonele cu topografie complexă.

C.2. Numărul minim de puncte de prelevare pentru măsurările în puncte fixe în zonele și aglomerările care îndeplinesc obiectivele pe termen lung

Numărul punctelor de prelevare pentru ozon trebuie să fie suficient pentru a permite, în combinație cu alte mijloace de evaluare suplimentară, precum modelarea calității aerului și măsurările în același loc ale dioxidului de azot, observarea evoluției poluării cu ozon și verificarea respectării obiectivelor pe termen lung. Numărul stațiilor situate în aglomerări și în alte zone poate fi redus la o treime din numărul precizat în Secțiunea C.1. În cazul în care informațiile provenite de la stațiile de măsurare fixe constituie singura sursă de informare, trebuie păstrată cel puțin o stație de monitorizare. Dacă, dintr-o evaluare suplimentară rezultă că într-o anumită zonă nu este necesară menținerea niciunei stații, coordonarea cu numărul de stații situate în zonele învecinate trebuie să garanteze o evaluare adecvată a concentrațiilor de ozon din această zonă față de obiectivele pe termen lung. Numărul de stații de fond rural este de 1 stație la 100.000 km².

Metode de referință pentru evaluarea concentrațiilor de dioxid de sulf, dioxid de azot, oxizi de azot, pulberi în suspensie (PM₁₀ și PM_{2,5}, plumb, benzen, monoxid de carbon, ozon, arsen, cadmiu, nichel, benzo(a)piren, mercur și depuneri

A. Metode de referință pentru măsurări

1. Metoda de referință pentru măsurarea dioxidului de sulf
Metoda de referință pentru măsurarea dioxidului de sulf este cea prevăzută în standardul SR EN 14212 „Calitatea aerului înconjurător. Metodă standardizată pentru măsurarea concentrației de dioxid de sulf prin fluorescență în ultraviolet”.
2. Metoda de referință pentru măsurarea dioxidului de azot și a oxizilor de azot
Metoda de referință pentru măsurarea dioxidului de azot și a oxizilor de azot este cea prevăzută în standardul SR EN 14211 „Calitatea aerului înconjurător . Metodă standardizată pentru măsurarea concentrației de dioxid de azot și monoxid de azot prin chemiluminescență”.
3. Metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea plumbului
Metoda de referință pentru prelevarea plumbului este cea descrisă în secțiunea A punctul 4 din prezenta anexă. Metoda de referință pentru măsurarea plumbului este cea prevăzută în standardul SR EN 14902 „Calitatea aerului înconjurător. Metodă standardizată pentru determinarea Pb, Cd, As și Ni în fracția PM₁₀ din pulberile în suspensie”.
4. Metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea concentrației de PM₁₀
Metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea concentrației de PM₁₀ este cea prevăzută în standardul SR EN 12341 „Calitatea aerului - Determinarea fracției PM₁₀ din pulberile în suspensie. Metoda de referință și procedura de încercare pe teren pentru demonstrarea echivalenței metodelor de măsurare cu cea de referință”.
5. Metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea PM_{2,5}
Metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea PM_{2,5} este cea prevăzută în standardul SR EN 14907 „Calitatea aerului. Metodă standardizată de măsurare gravimetrică pentru determinarea fracției masice de PM_{2,5} a particulelor în suspensie”.
6. Metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea benzenului
Metoda de referință pentru măsurarea benzenului este cea prevăzută în standardul SR EN 14662, părțile 1, 2 și 3 „Calitatea aerului înconjurător. Metodă standardizată pentru măsurarea concentrațiilor de benzen”.
7. Metoda de referință pentru măsurarea monoxidului de carbon
Metoda de referință pentru măsurarea monoxidului de carbon este cea prevăzută în standardul SR EN 14626 „Calitatea aerului înconjurător. Metodă standardizată pentru măsurarea concentrației de monoxid de carbon prin spectroscopie în infraroșu nedispersiv”.
8. Metoda de referință pentru măsurarea concentrației de ozon

Metoda de referință pentru măsurarea ozonului este cea prevăzută în standardul SR EN 14625 „Calitatea aerului înconjurător. Metoda standardizată pentru măsurarea concentrației de ozon prin fotometrie în ultraviolet”.

9. Metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea arsenului, cadmiului și nichelului

Metoda de referință pentru prelevarea As, Cd și Ni este cea descrisă în secțiunea A punctul 4 din prezenta anexă. Metoda de referință pentru măsurarea As, Cd și Ni este cea prevăzută în standardul SR EN 14902 „Calitatea aerului înconjurător. Metodă standardizată pentru determinarea Pb, Cd, As și Ni în fracția PM₁₀ a particulelor în suspensie”.

10. Metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea benzo(a)pirenului
Metoda de referință pentru măsurarea benzo(a)pirenului este cea prevăzută în standardul SR EN 15549 „Calitatea aerului înconjurător. Metodă standardizată pentru măsurarea concentrației de benzo(a)piren în aerul înconjurător”.

11. Metode de referință pentru prelevarea și analiza hidrocarburilor aromatice policiclice

În absența standardelor CEN, pentru prelevarea și analiza hidrocarburi aromatice policiclice prevăzute în prezenta lege se utilizează standardul SR ISO 12884 „Aer înconjurător. Determinarea hidrocarburilor aromatice policiclice totale (fază gazoasă și particule). Prelevare pe adsorbant și filtru urmată de analiză prin cromatografie în fază gazoasă/Spectrometrie de masă.”

12. Metode de referință pentru prelevarea și analiza mercurului în aerul înconjurător
Metoda de referință pentru măsurarea concentrației de mercur gazos total în aerul înconjurător este în curs de standardizare și constă în analiza automată a mercurului folosind spectrometria de absorbție atomică sau spectrometrie de fluorescență atomică (prEN 15852). În absența metodelor standard CEN se pot folosi standarde naționale sau standarde ISO. Se pot utiliza, de asemenea, orice alte metode care au demonstrat că dau rezultate echivalente cu cele obținute prin metodele de referință.

13. Metodele de referință pentru prelevarea și măsurarea concentrației de arsen, cadmiu, nichel, plumb în depuneri, respectiv pentru mercur în depuneri sunt în curs de standardizare (prEN 15841, respectiv pr EN 15853).

14. Tehnici de referință pentru modelarea calității aerului
Tehnicile de referință pentru modelarea calității aerului nu sunt încă stabilite. Orice amendamente făcute în vederea adaptării acestui punct la progresul științific și tehnic va respecta procedurile europene.

B. Demonstrarea echivalenței

1. Se pot folosi orice alte metode dacă se demonstrează că rezultatele acestora sunt echivalente cu cele ale metodelor prevăzute în secțiunea A. În cazul pulberilor în suspensie se poate utiliza orice altă metodă, dacă se poate demonstra că există o corelație între rezultatele acesteia și rezultatele metodei de referință. În acest caz, rezultatele obținute prin acea metodă trebuie să fie corectate astfel încât să fie echivalente cu rezultatele care ar fi fost obținute prin metoda de referință.

2. Atunci când se folosesc factori provizorii pentru determinarea echivalenței, aceștia sunt ulterior confirmați și/sau modificați în conformitate cu ghidurile Comisiei.
3. Atunci când este cazul factorul de corecție se aplică de asemenea datelor de măsurare obținute în trecut, în scopul obținerii unei comparabilități mai mari a datelor.

C. Standardizarea

Pentru poluanții gazoși, volumul trebuie să fie standardizat la o temperatură de 293 K și o presiune atmosferică de 101,3 kPa. Pentru particule în suspensie și substanțele care urmează să fie analizate din particulele în suspensie (de exemplu plumbul) volumul de prelevare se raportează la condițiile de mediu, în particular la temperatura și la presiunea atmosferică înregistrate la data măsurărilor.

D. Introducerea de noi echipamente

Toate echipamentele noi care au fost achiziționate în scopul punerii în aplicare a prezentei legi trebuie să fie în conformitate cu metoda de referință sau o metodă echivalentă până la 11 iunie 2010.

Toate echipamentele folosite pentru măsurările fixe trebuie să fie în conformitate cu metoda de referință sau o metodă echivalentă până la 11 iunie 2013.

E. Recunoașterea reciprocă a datelor

În procesul de omologare efectuat cu scopul de a demonstra că echipamentele de măsurare satisfac exigențele metodelor de referință enumerate în secțiunea A, autoritățile și organismele competente desemnate în conformitate cu art. 9 din prezenta lege acceptă rapoarte de încercare emise în alte state membre de laboratoare acreditate în conformitate cu SR EN ISO 17025 pentru efectuarea acestor încercări.

Măsurări în stații de fond rural, indiferent de concentrație

A. Obiective

Obiectivul principal al acestor măsurări este furnizarea de informații adecvate cu privire la nivelul de fond al poluării. Aceste informații sunt esențiale pentru aprecierea nivelurilor crescute ale concentrațiilor de poluanți din ariile mai poluate (cum ar fi fondul urban, zonele industriale, zonele cu trafic rutier), pentru evaluarea contribuțiilor din transportul poluanților atmosferici la lungă distanță, pentru analiza contribuției surselor de poluare și pentru înțelegerea comportamentului unor poluanți specifici, cum ar fi pulberile în suspensie. În plus, aceste informații sunt esențiale pentru creșterea gradului de utilizare a modelării dispersiei și în zonele urbane.

B. Substanțe

Rezultatele măsurărilor de $PM_{2.5}$ trebuie să cuprindă cel puțin concentrația masică și concentrațiile componentelor specifici pentru caracterizarea compoziției sale chimice. Se au în vedere cel puțin următoarele specii chimice:

SO_4^{2-}	Na^+	NH_4^+	Ca^{2+}	carbon elementar (CE)
NO_3^-	K^+	Cl^-	Mg^{2+}	carbon organic (CO)

C. Amplasarea

Măsurările în ariile de fond rural se fac în conformitate cu Secțiunile A.1., A.2. și A.3. din Anexa nr. 5.

Măsurarea substanțelor precursorare ale ozonului

A. Obiective

Principalele obiective ale acestor măsurări sunt: analiza tendințelor substanțelor precursorare ale ozonului, verificarea eficienței strategiilor de reducere a emisiilor, verificarea consistenței inventarelor de emisii și stabilirea legăturii între sursele de emisie și concentrațiile de poluanți.

Un alt obiectiv este facilitarea înțelegerii proceselor de formare ale ozonului și de dispersie a substanțelor precursorare ale acestuia, precum și aplicarea modelelor fotochimice.

B. Substanțe

Măsurarea substanțelor precursorare ale ozonului trebuie să includă cel puțin oxizii de azot (NO și NO₂) și compușii organici volatili (COV) adecvați. Lista compușilor organici volatili recomandați pentru măsurare este prezentată mai jos:

	1-Butenă	Izopren	Etil benzen
Etan	Trans-2-Butenă	n-Hexan	m+p-Xilen
Etilenă	cis-2-Butenă	i-Hexan	o-Xilen
Acetilenă	1,3-Butadienă	n-Heptan	1,2,4-Trimetilbenzen
Propan	n-Pentan	n-Octan	1,2,3-Trimetilbenzen
Propenă	i-Pentan	i-Octan	1,3,5-Trimetilbenzen
n-Butan	1-Pentenă	Benzen	Formaldehidă
i-Butan	2-Pentenă	Toluen	Hidrocarburi totale nonmetanice

C. Amplasare

Măsurările sunt efectuate în special în ariile urbane și suburbane, în orice amplasament de monitorizare considerat adecvat pentru îndeplinirea obiectivelor monitorizării menționate în Secțiunea A.

Informațiile care urmează a fi incluse în planurile locale, regionale sau naționale de îmbunătățire a calității aerului înconjurător

A. Informațiile care urmează a fi furnizate conform art.52 (planuri de calitatea aerului)

1. Localizarea poluării excesive

- (a) regiune;
- (b) oraș (hartă);
- (c) stație de măsurare (hartă, coordonate geografice).

2. Informații generale

- (a) tip de zonă (oraș, zonă industrială sau rurală);
- (b) estimarea zonei poluate (km²) și a populației expuse poluării;
- (c) date climatice utile;
- (d) date relevante privind topografia;
- (e) informații suficiente privind tipul de ținte care necesită protecție în zonă.

3. Autorități responsabile

Numele și adresele persoanelor responsabile de elaborarea și punerea în practică a planurilor de îmbunătățire.

4. Natura și evaluarea poluării

- (a) concentrațiile observate în anii anteriori (înaintea aplicării măsurilor de îmbunătățire);
- (b) concentrațiile măsurate de la începutul proiectului;
- (c) tehnicile utilizate pentru evaluare.

5. Originea poluării

- (a) lista principalelor surse de emisie responsabile de poluare (harta);
- (b) cantitatea totală a emisiilor din aceste surse (tone/an);
- (c) informații privind poluarea importată din alte regiuni.

6. Analiza situației

- (a) detaliile factorilor responsabili de depășire (de exemplu transporturile, inclusiv transportul transfrontalier, formarea de poluanți secundari în atmosferă);
- (b) detaliile posibilelor măsuri de îmbunătățire a calității aerului.

7. Detalii privind măsurile sau proiectele de îmbunătățire care existau înaintea datei de 11 iunie 2008, și anume:

- (a) măsuri locale, regionale, naționale, internaționale;
- (b) efectele observate ale acestor măsuri.

8. Detalii privind măsurile sau proiectele adoptate în vederea reducerii poluării în urma intrării în vigoare a prezentei legi:

- (a) enumerarea și descrierea tuturor măsurilor prevăzute de proiect;
- (b) calendarul aplicării;

(c) estimarea îmbunătățirii planificate a calității aerului și a perioadei de timp preconizate conform necesarului pentru atingerea acestor obiective.

9. *Detalii privind măsurile sau proiectele planificate sau în curs de cercetare pe termen lung.*

10. *Lista publicațiilor, documentelor, activităților etc. utilizate pentru a suplimenta informațiile necesare conform prezentei anexe.*

B. Informațiile care urmează a fi furnizate conform art. 51 lit.a)

1. Toate informațiile sunt sub forma stabilită la secțiunea A din prezenta anexă.

2. Informații privind stadiul aplicării următoarelor directive:

1. Directiva 70/220/CEE a Consiliului din 20 martie 1970 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la măsurile preconizate împotriva poluării aerului cu emisiile poluante provenite de la motoarele cu aprindere prin scânteie ale autovehiculelor ⁽¹⁾;

2. Directiva 94/63/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind controlul emisiilor de compuși organici volatili (COV) rezultați din depozitarea carburanților și din distribuția acestora de la terminale la stațiile de distribuție a carburanților ⁽²⁾;

3. Directiva 2008/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind prevenirea și controlul integrat al poluării ⁽³⁾;

4. Directiva 97/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1997 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la măsurile împotriva emisiei de poluanți gazoși și de pulberi provenind de la motoarele cu ardere internă care urmează să fie instalate pe echipamentele mobile fără destinație rutieră ⁽⁴⁾;

5. Directiva 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1998 privind calitatea benzinei și a motorinei ⁽⁵⁾;

6. Directiva 1999/13/CE a Consiliului din 11 martie 1999 privind reducerea emisiilor de compuși organici volatili datorate utilizării solvenților organici în anumite activități și instalații ⁽⁶⁾;

7. Directiva 1999/32/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind reducerea conținutului de sulf din anumiți combustibili lichizi ⁽⁷⁾;

8. Directiva 2000/76/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 decembrie 2000 privind incinerarea deșeurilor ⁽⁸⁾;

9. Directiva 2001/80/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind limitarea emisiilor în atmosferă a anumitor poluanți provenind de la instalații mari de ardere;

10. Directiva 2001/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind plafoanele naționale de emisie pentru anumiți poluanți atmosferici;

11. Directiva 2004/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind limitarea emisiilor de compuși organici volatili cauzate de utilizarea de solvenți organici în anumite vopsele și lacuri și în produsele de refinisare a vehiculelor ⁽⁹⁾;

12. Directiva 2005/33/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iulie 2005 de modificare a Directivei 1999/32/CE cu privire la conținutul de sulf al combustibililor marini ⁽¹⁰⁾;

13. Directiva 2005/55/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 septembrie 2005 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la măsurile care trebuie luate împotriva emisiilor de gaze și de particule poluante provenite de la motoarele cu aprindere prin comprimare utilizate la vehicule și împotriva emisiilor de gaze poluante provenite de la motoarele cu aprindere prin scânteie alimentate cu gaz sau cu gaz petrolier lichefiat utilizate la vehicule ⁽¹¹⁾;

14. Directiva 2006/32/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 privind eficiența energetică la utilizatorii finali și serviciile energetice ⁽¹²⁾.

3. Informații privind măsurile de reducere a poluării aerului care au fost luate în considerare la nivelul corespunzător local, regional sau național pentru punerea în aplicare în legătură cu atingerea obiectivelor de calitate a aerului, inclusiv:

(a) reducerea emisiilor provenite din surse staționare prin asigurarea dotării surselor staționare de combustie mici și mijlocii (inclusiv pentru biomasă) cu echipamente de control al emisiilor sau prin asigurarea înlocuirii lor;

(b) reducerea emisiilor provenite de la autovehicule prin intermediul modernizării cu ajutorul echipamentelor de control al emisiilor. Trebuie avută în vedere utilizarea de stimulente de natură economică pentru a accelera adoptarea noilor tehnologii;

(c) achizițiile efectuate de către autoritățile publice, în conformitate cu manualul privind achizițiile publice de autovehicule destinate traficului rutier, de combustibili și de echipament de combustie care asigură protecția mediului, în scopul reducerii emisiilor, inclusiv achiziționarea unor:

- autovehicule noi, inclusiv autovehicule cu nivel scăzut de emisie;
- autovehicule nepoluante care efectuează servicii de transport;
- surse staționare de combustie cu nivel scăzut de emisie;

— combustibili cu nivel scăzut de emisie pentru sursele staționare și mobile;

(d) măsurile de limitare a emisiilor provenite din transporturi prin intermediul planificării și gestionării circulației rutiere (inclusiv taxarea congestiei din trafic, tarifele pentru parcare diferențiate sau alte stimulente de natură economică; stabilirea de „zone cu nivel scăzut de emisie”);

(e) măsurile de încurajare a evoluției în direcția mijloacelor de transport mai puțin poluante;

(f) asigurarea utilizării combustibililor cu nivel scăzut de emisie în sursele staționare de scară mică, medie și mare și în sursele mobile;

(g) măsurile de reducere a poluării aerului prin intermediul sistemului de autorizare în temeiul Directivei 2008/1/CE privind prevenirea și controlul integrat al poluării, al planurilor naționale în temeiul Directivei 2001/80/CE și prin intermediul folosirii instrumentelor economice, cum ar fi taxele, impunerile sau schimbul de drepturi de emisie.

(h) acolo unde este cazul, măsuri vizând protecția sănătății copiilor și a altor grupuri sensibile.

(1) JO L 76, 6.4.1970, p. 1. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2006/96/CE (JO L 363, 20.12.2006, p. 81).

(2) JO L 365, 31.12.1994, p. 24. Directivă modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

(3) JO L 24, 29.1.2008, p. 8.

(4) JO L 59, 27.2.1998, p. 1. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2006/105/CE.

(5) JO L 350, 28.12.1998, p. 58. Directivă modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003.

(6) JO L 85, 29.3.1999, p. 1. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2004/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 143, 30.4.2004, p. 87).

(7) JO L 121, 11.5.1999, p. 13. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2005/33/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 191, 22.7.2005, p. 59).

(8) JO L 332, 28.12.2000, p. 91.

(9) JO L 143, 30.4.2004, p. 87.

(10) JO L 191, 22.7.2005, p. 59.

(11) JO L 275, 20.10.2005, p. 1. Directivă modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 715/2007 (JO L 171, 29.6.2007, p. 1).

(12) JO L 114, 27.4.2006, p. 64.

Informarea publicului

1. Autoritățile publice competente asigură comunicarea regulată către public a informațiilor actualizate privind concentrațiile ambientale de poluanți, în conformitate cu dispozițiile prezentei legi.

2. Concentrațiile ambientale puse la dispoziție sunt prezentate sub forma unor valori medii pentru perioade de calculare a mediei corespunzătoare prevăzute în Secțiunile B, D, E, F, G1, G2, G3, G4, și G5 din Anexa nr. 3. Informațiile prezentate cuprind cel puțin eventualele niveluri care depășesc obiectivele referitoare la calitatea aerului, inclusiv valorile-limită, valorile-țintă, pragurile de alertă, pragurile de informare sau obiectivele pe termen lung referitoare la poluantul reglementat. Se include o scurtă evaluare legată de obiectivele privind calitatea aerului și informații corespunzătoare referitoare la efectele asupra sănătății sau vegetației, acolo unde este cazul.

3. Informațiile privind concentrațiile ambientale de dioxid de sulf, dioxid de azot, pulberi în suspensie (cel puțin PM_{10}), ozon și monoxid de carbon se actualizează cel puțin o dată pe zi și, în cazurile în care acest lucru este posibil, informațiile se actualizează odată pe oră. Informațiile privind concentrațiile ambientale de plumb și benzen, prezentate ca valori medii pe ultimele 12 luni, se actualizează trimestrial și, de câte ori acest lucru este posibil, lunar.

4. Autoritățile publice competente asigură punerea la timp la dispoziția publicului a informațiilor privind depășirile actuale sau prognozate ale pragurilor de alertă, precum și eventuale praguri de informare. Detaliile furnizate trebuie să cuprindă cel puțin următoarele informații:

(a) informații privind depășirea sau depășirile observate:

- punctul sau arealul de depășire;
- tipul de prag depășit (de informare sau de alertă);
- momentul începerii și durata depășirii;
- cea mai mare concentrație orară și, în plus cea mai mare concentrație medie pe un interval de 8 ore în cazul ozonului;

(b) prognoza următoarei (următoarelor) după-amiezi (zile):

- aria geografică a depășirilor preconizate ale pragurilor de informare și/sau de alertă;
- modificările preconizate ale poluării (ameliorare, stabilizare sau deteriorare), alături de motivele care determină acele modificări;

(c) informații privind tipul de populație vizat, posibilele efecte asupra sănătății și măsurile recomandate:

- informații privind grupurile de populație expuse riscului;
- descrierea simptomelor probabile;
- măsurile de precauție recomandate populației vizate;

— locul unde se găsesc informații suplimentare;

(d) informații privind acțiunile de prevenire în scopul reducerii poluării și/sau a expunerii la aceasta: indicarea sectoarelor principalelor surse; recomandări cu privire la acțiunile de reducere a emisiilor;

(e) în cazul depășirilor prognozate, statele membre trebuie să ia măsuri pentru a se asigura că detaliile respective sunt furnizate în măsura în care acest lucru este posibil.